

EESC info

European Economic and Social Committee

A bridge between Europe and organised civil society

January 2025 | DA

Available Languages:

ES	BG	CS	DA	EN	DE	ET	FR	EL	GA	HR	IT	LV	LT	HU	MT
NL	PL	PT	FI	RO	SK	SL	SV								

LEDER

Forord ved EØSU's formand

I 2025 har vi et fælles ansvar for at opbygge et stærkere Europa

Her på tærsklen til 2025 og begyndelsen på det polske formandskab for Rådet for Den Europæiske Union er der brug for hurtig handling og beslutsomhed for at tackle de komplekse udfordringer, der former Europas nutid og fremtid. Med sikkerhed som overordnet tema lover Polens formandskab at guide os gennem et år, der vil være afgørende for EU's modstandsdygtighed, samhørighed og fremskridt.

De prioriteter, som det polske formandskab har skitseret, afspejler en samlet tilgang til de mange aspekter af sikkerhed. Med hensyn til indre sikkerhed lægges der vægt på at beskytte grænser og bekæmpe desinformation, og behovet for årvågenhed over for nye trusler fremhæves. Hvad angår ekstern sikkerhed, fokuseres der på at styrke forsvarskapaciteten, fremme innovation og fremskynde udvidelsesbestrebelse for at sikre stabilitet i EU's nabolande. Samtidig vil økonomisk sikkerhed samt energi-, fødevarer- og sundhedssikkerhed fortsat være af central betydning for at sikre Europas uafhængighed og borgernes velfærd.

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) er klar til fuldt ud at støtte formandskabets dagsorden og udnytte udvalgets unikke rolle som talerør for civilsamfundet. EØSU vil bidrage aktivt til drøftelserne om, hvordan Europas konkurrenceevne kan sikres, samtidig med at det garanteres, at ingen lades i stikken i de omstillinger, vi står over for – hvad enten de er digitale, grønne eller økonomiske.

Dette år er også præget af politisk fornyelse med den nydannede Europa-Kommission, der påbegynder sit mandat. Dette skaber nye muligheder for at udforme politiske rammer og gennemføre initiativer, der er i overensstemmelse med de europæiske borgeres forventninger. EØSU vil gøre sit til at støtte dette nye kapitel og sikre, at civilsamfundets og arbejdsmarkedets parter perspektiver står i centrum for EU's beslutningstagning.

Når vi retter blikket mod 2025, bliver vi mindet om vores fælles ansvar for at opbygge et stærkere og mere inklusivt Europa. EØSU vil fortsat slå til lyd for retsstatsprincippet, bæredygtig udvikling og social samhørighed og sikre, at civilsamfundets bidrag kommer til at danne grundlag for prioriteterne på EU's dagsorden. Sammen med det polske formandskab vil vi bestræbe os på at tackle de aktuelle presserende udfordringer og samtidig bane vejen for et sikkert, konkurrencedygtigt og forenet Europa for de kommende generationer.

Oliver Röpké

Formand for EØSU

VIGTIGE DATOER

23. januar 2025

Filmforevisning: *Flow*, der er nomineret til LUX-prisen - den europæiske publikumsfilmpris

3. februar 2025

Social retfærdighed i den digitale tidsalder

18. februar 2025

Vejen til det globale handicaptopmøde: Handicapvenlig udvikling og humanitære tiltag

26.-27. februar 2025

EØSU's plenarforsamling

MÅNEDENS GÆST

Der er en række udfordringer forbundet med EU's reaktion på Syrien efter Assad, såsom afvejning af de humanitære behov, migrationspolitikken og stabilisering og genopbygning af landet. National politik og kortsigtede overvejelser indebærer en risiko for, at tilbagesendelser prioriteres og fremskyndes, hvorimod

koordinerede og afbalancerede tilgange kan spille en afgørende rolle med at skabe stabilitet i Syrien og fremme langsigtet udvikling. Det fortæller månedens EØSU Info-gæst **Alberto-Horst Neidhardt**, der er førende migrationseksperter i European Policy Centre.

Alberto-Horst Neidhardt er ledende politisk analytiker og leder af det europæiske program for migration og mangfoldighed i European Policy Centre (EPC). Han beskæftiger sig med asyl- og migrationslovgivning og -politikker, EU-borgernes rettigheder, desinformation og migrationspolitikken. Han har en ph.d. i EU-lovgivning fra Det Europæiske Universitetsinstitut. Han underviser i migrations- og mobilitetspolitikker, EU-forvaltning og etisk politikudformning ved det katolske universitet i Lille.

SYRIEN EFTER ASSAD: EU'S TILGANG TIL HJEMSENDELSE AF SYRERE KAN MARKERE ET VENDEPUNKT I EU'S MIGRATIONSPOLITIK

Af Alberto-Horst Neidhardt

Her en måned efter afslutningen på Bashar al-Assads brutale styre handler [den officielle reaktion fra EU](#) i vid udstrækning stadig kun om, at man vil bidrage til [udvikling og økonomisk stabilisering](#). Det er [fortsat uklart](#), om og hvornår [sanktionerne](#) mod Syrien vil blive ophævet. Europæisk støtte vil afhænge af [beskyttelse af mindretal](#) og [andre garantier](#), og udsigterne til dette er fortsat [usikre](#). Syriens [komplekse politiske, sikkerhedsmæssige og humanitære dynamikker](#) betyder, at enhver vej til et ægte demokrati formentlig vil blive lang og brolagt med udfordringer. Dette vil teste EU's evne til at tale med én stemme og handle i fællesskab for landets fremtid. I stedet tøvede en række europæiske lande ikke med at sætte fokus på en øjeblikkelig fælles prioritet, nemlig hjemsendelse af fordrevne syrere. I december, blot få dage efter at Assadregimet havde mistet kontrollen med Damaskus, bebudede [Østrig](#) – hvor FPÖ's leder Herbert Kickl havde fået mandat til at danne ny regering – en "[returbonus](#)" og et [deportationsprogram](#) for tidligere straffede personer. I [Holland](#) har koalitionsregeringen under ledelse af den højreekstreme nationalist Geert Wilders planer om at udpege sikre områder for hjemsendte syrere. [Tyskland](#) meddelte også, at man ville "revidere og ophæve" den beskyttelse, syrere har opnået, hvis der bliver mere ro i Syrien. Andre europæiske lande er kommet med lignende udtalelser eller følger situationen tæt. På den baggrund kan selv beslutningen om at ophæve sanktionerne være drevet af [målet om at gennemføre hjemsendelser](#), snarere end et holdningskifte i forhold til Syriens nye lederskab.

Med den øgede støtte til højreekstremistiske og indvandrerfjendske partier rundt omkring i Europa – samt det tyske forbundsvalg lige om hjørnet – risikerer medlemsstaternes vision for Syrien at blive dikteret af [nationale prioriteter og kortsigtede valgstrategier](#). Mellem 2015 og 2024 fandt over en million syrere beskyttelse i EU's medlemsstater. De fleste af dem i Tyskland. Deres tilstedeværelse er blevet et omstridt politisk og samfundsmæssigt spørgsmål. På en baggrund af meget medieomtalte problemer med sikkerheden, høj inflation og stigende energiomkostninger er befolkningerne i mange værtslande blevet mindre imødekommende. Skiftet har medført en normalisering af fjendtlig retorik og fjendtlige politikker. Trods opfordringer fra [Kommissionen](#) og [UNHCR](#) om at anlægge en forsigtig tilgang til hjemsendelser kan denne dynamik risikere at drive europæiske regeringer til – måske på egen hånd – at fremskynde dem.

Siden Assadregimets fald i december er over [125.000 flygtninge](#) allerede vendt hjem til Syrien, primært fra [nabolandene](#). Deres [udsigter er imidlertid dystre](#). Allerede før de seneste begivenheder måtte [mere end halvdelen af Syriens befolkning](#) leve med fødevareusikkerhed, og tre millioner mennesker var ramt af alvorlig sult. Mange [huse er blevet ødelagt under konflikten](#), og genhusningsfaciliteterne er allerede [fyldt til bristepunktet](#). Ifølge [UNHCR](#) er der behov for næsten 300 mio. EUR til husly, mad og vand til dem, der vender tilbage. Selv om EU og medlemsstaterne bør udvikle koordinerede strategier for at fremme en sikker og frivillig tilbagevenden til Syrien på langt sigt, bør den umiddelbare prioritet være at imødekomme [landets humanitære behov](#). Hvis man presser flygtningene til i al hast at vende hjem til et krigshærgt og ustabil land, kan det således [give bagslag](#) og begrænse adgangen til mad, energi og husly yderligere. Omfattende

hjemsendelser kan også risikere at forstyrre den etniske og samfundsøkonomiske struktur i regioner, der allerede er skrøbelige. En afbalanceret og bæredygtig tilgang er yderligere begrundet i den [syriske diasporas](#) potentielle bidrag til genopbygningsindsatsen. Landet får brug for ingeniører, læger, administratorer og lærere samt faglærte og ufaglærte arbejdstagere med forskellige kvalifikationer. Syrerne har opnået værdifulde færdigheder og erfaringer i Europa [inden for mange forskellige sektorer, herunder inden for uddannelse, på bygge- og anlægsområdet samt i sundhedsvæsenet](#), men det bliver ikke nemt at rekruttere de rette profiler. En permanent tilbagevenden vil heller ikke være en forudsætning for at bidrage til genopbygningen. [Pengeoverførsler](#) fra syrere i Europa kan nemlig spille en afgørende rolle i forbindelse med fattigdomsbekæmpelse og bæredygtig udvikling. Gennem diasporaens engagement kan syrere med base i Europa også bidrage til at styrke de diplomatiske og kulturelle bånd mellem EU og Syrien efter Assad.

Alligevel kan det blive svært for medlemsstaterne at følge en afbalanceret strategi og gå frem efter en koordineret dagsorden. Nogle lande vil måske prioritere langsigtet stabilitet og genopbygning af Syrien og lade syrerne vende hjem, når det passer dem. Andre lande vil sikkert straks tilbyde økonomiske incitamerter for at vende tilbage frivilligt eller endda systematisk gennemgå syrernes status, så snart den humanitære situation forbedres bare den mindste smule. Der vil imidlertid være betydelige [juridiske hindringer](#) forbundet med en systematisk gennemgang af flygtningestatusen, ligesom den vil medføre omfattende [økonomiske og administrative omkostninger](#). Samtidig er det nødvendigt, at eventuelle incitamerter til at vende tilbage tager højde for, at de fleste fordrevne syrere i Europa nu er fastboende, og at over [300.000 syrere har opnået unionsborgerskab](#). Desuden kan landets [dystre økonomiske og beskæftigelsesmæssige udsigter](#) afholde selv de mest motiverede fra at vende hjem. Et afgørende spørgsmål vil i denne forbindelse være, om syrerne får lov til at deltage i såkaldte "pendular movements" - dvs. at de vender tilbage til Syrien i tidsbegrænsede perioder, men at de europæiske værtslande fortsat tilbyder holdbare muligheder for en mere permanent tilbagevenden. Disse spørgsmål vil hænge uløseligt sammen med bredere drøftelser om EU's migrationspolitik. De [fremtidige forhandlinger](#) om reformen af [EU-direktivet om tilbagesendelser](#), som Kommissionen snart forventes at komme med et forslag til, kunne skabe afgørende momentum, afhængigt af udviklingen i drøftelserne om hjemsendelse af syrere. Men reformen af direktivet kan ligeledes medføre yderligere splittelser mellem EU's medlemsstater. Med migrationspolitikker, der ville have stor gavn af grundlæggende nytænkning for at kunne håndtere nutidens udfordringer effektivt, vil EU's tilgang til fordrevne syrere sandsynligvis udgøre et kritisk vendepunkt i den nye lovgivningscyklus.

LIGE TIL SAGEN

EU står over for en alvorlig boligkrise som følge af stigende huslejepriser, uoverkommelige ejendomspriser og lønninger, der halter bagefter inflationen. For at afhjælpe markedssvigt i boligsektoren kræver EØSU en hurtig indsats og opfordrer til en forsvarlig EU-boligstrategi, skriver Thomas Kattvig, ordfører for EØSU's udtalelse om [Sociale boliger i EU - anstændige, bæredygtige og økonomisk overkommelige](#).

EØSU FREMLÆGGER LØSNINGER TIL OVERVINDELSE AF BOLIGKRISEN I EUROPA

Af Thomas Kattvig

Stigende huslejer, stigende ejendomspriser og lønninger, der ikke holder trit med inflationen, gør boliger uoverkommelige for et stigende antal mennesker. Boligkrisen i EU er en realitet.

Den medfører højere sundhedsudgifter, produktivitetstab, miljøskader og negative økonomiske konsekvenser som følge af nedsat købekraft.

Som det organiserede civilsamfunds stemme mener EØSU, at der hurtigst muligt skal træffes foranstaltninger for at afhjælpe markedssvigt i boligsektoren. Udvalget opfordrer derfor Kommissionen til at samarbejde med Europa-Parlamentet, medlemsstaterne og civilsamfundet om at udarbejde en omfattende pakke af EU-foranstaltninger, der fastlægger rammebetingelser og retten til en bolig i overensstemmelse med den europæiske søjle for sociale rettigheder og chartret om grundlæggende rettigheder.

Udvalget glæder sig derfor over udnævnelsen af en kommissær med ansvar for energi og boliger og meddelelsen om, at der vil blive fremlagt en europæisk plan for økonomisk overkommelige boliger inden for de næste 100 dage. Vi har bl.a. brug for et EU-dækkende åbenhedsregister for transaktioner vedrørende fast ejendom, mere strømlinet koordinering, mere effektive godkendelsesprocedurer, bedre fysisk planlægning, økonomisk overkommelig jord til socialt boligbyggeri, flere investeringer i renovering og klimavenligt byggeri og for Housing First-programmet, så vi på ny kan give hjemløse sikkerhed og fremtidsudsigter. Vi opfordrer til, at boliger anerkendes som en grundlæggende rettighed og ikke som et gode ved at forankre dem i EU's primære ret.

Samtidig er vi enige i Lettarapportens udsagn om, at adgang til socialt boligbyggeri skal defineres mere bredt i statsstøttereglerne.

EØSU opfordrer desuden til en betydelig forøgelse af den finansielle støtte til socialt boligbyggeri. For det første skal offentlige investeringer i socialt boligbyggeri udelukkes fra stabilitets- og vækstpagtens gældsregler. For det andet bør ejendomsudviklere af almenyttige boliger, andelsforeninger og kommuner kunne opnå langfristede rentefrie lån via den planlagte investeringsplatform eller direkte fra Den Europæiske Investeringsbank.

Korttidsudlejning, som er et problem i mange større europæiske byer, reducerer antallet af tilgængelige boliger yderligere. For at kunne gribe ind over for dette fænomen har vi brug for en værktøjskasse på EU-plan med forskellige værktøjer som f.eks. skatter på ledige ejendomme og huslejelofter, så medlemsstaterne kan træffe passende foranstaltninger.

Der skal også lægges særlig vægt på a) at opfylde unges boligbehov gennem målrettede programmer såsom Housing First for Youth (HF4Y) og b) at inkludere personer med handicap.

For at sikre, at boliger ikke kun er økonomisk overkommelige, men også bæredygtige, bør renoveringer og istandsættelse prioriteres frem for nybyggeri. For at lette sådanne renoveringer opfordrer vi til en kombination af obligatoriske og understøttende foranstaltninger for at sikre, at der træffes rimelige klimaforanstaltninger. Der er behov for finansieringsværktøjer for at sætte alle i stand til at foretage varme- og energirenoveringer, uanset hvilken finansiel situation de befinder sig i. Samtidig skal der fastsættes forpligtelser for ejere af fast ejendom, navnlig udlejere, for at beskytte lejerne mod uforholdsmæssigt store huslejestigninger, når udlejerne pålægges lejerne omkostninger.

Endelig understreges det, at boligkrisen ikke kun har en negativ indvirkning på de europæiske borgeres livskvalitet, men også truer et velfungerende indre marked i EU. Der er derfor behov for en EU-boligstrategi for at øge boligudbuddet, indføre foranstaltninger til at reducere byggeomkostningerne, hjælpe med at opkvalificere arbejdsstyrken, øge produktiviteten og forbedre byggeindustriens miljøpræstationer.

ET SPØRGSMÅL TIL ...

I april 2024 offentliggjorde Enrico Letta sin længe ventede rapport om fremtiden for EU's indre marked med titlen "Much More than a Market". På plenarforsamlingen i januar vedtog EØSU en udtalelse om [Hvordan kan socialøkonomiske enheder støttes i overensstemmelse med statsstøttere reglerne: nogle overvejelser efter forslagene i Enrico Letta-rapporten](#). Vi spurgte ordføreren for udtalelsen, Giuseppe Guerini, om, i hvor høj grad og hvorfor han hentede inspiration fra Enrico Lettas rapport, som bl.a. indeholder en opfordring til EU-institutionerne om at

forbedre den retlige ramme for statsstøtte og gøre det lettere for socialøkonomiske virksomheder at opnå lån og finansiering. Hvordan vil EØSU på grundlag af konklusionerne i denne rapport hjælpe disse virksomheder med at overholde statsstøttere reglerne?

RETFÆRDIG FINANSIEL STØTTE TIL SOCIALØKONOMISKE ENHEDER I OVERENSSTEMMELSE MED EU-REGLERNE

Af Giuseppe Guerini

Som titlen på Lettarapporten antyder, er Den Europæiske Union og dens økonomi og virksomheder meget mere end et marked. Faktisk har EU fra starten valgt at være en social markedsøkonomi, hvor økonomisk velstand ikke kun indebærer at akkumulere formuer, men også at handel og markedsgevinster kommer alle til gode.

Socialøkonomiske virksomheder udgør således et økosystem, der sikrer solidaritet gennem iværksætteri, og det er en nyttig model for organisationer, der ganske vist er private, men ikke desto mindre handler i

offentlighedens interesse.

Dette aspekt, som også blev nævnt i handlingsplanen og henstillingen om den sociale økonomi, kortlægges i Lettaraapporten. Rapporten opfordrer EU-institutionerne til at anerkende de socialøkonomiske virksomheders særlige karakteristika, tilpasse reglerne for det indre marked og konkurrence og forbedre de retlige rammer for statsstøtte for at lette socialøkonomiske virksomheders adgang til lån og finansiering.

EØSU har i væsentlig grad været med til at sikre, at de europæiske og internationale institutioner anerkender de socialøkonomiske virksomheders formål og rolle. Udvalget har deltaget i mange initiativer og vedtaget adskillige udtalelser, der er på linje med det arbejde, der i sidste ende har ført til vedtagelsen af handlingsplanen for den sociale økonomi i 2021 og henstillingen til medlemsstaterne i 2023. I vores udtalelser om konkurrencepolitik og statsstøtte til tjenesteydelser af almen økonomisk interesse har udvalget desuden understreget behovet for at hæve tærsklerne for tildeling af de minimis-statsstøtte og bidraget til de ændringer af forordningen, der blev vedtaget i slutningen af 2023. Opfordringerne i Lettaraapporten til at ændre den generelle gruppefritagelsesforordning og forbedre finansieringen er i tråd med EØSU's opfordringer i forskellige udtalelser fra [2022](#) og [2023](#). Vi opfordres derfor til at udbrede kendskabet til denne [udtalelse](#) yderligere og dermed yde et væsentligt bidrag til anerkendelsen af den sociale økonomi. Vi ønsker at gøre flere opmærksomme på fordelene ved en effektiv regulering af konkurrence og statsstøtte for både socialøkonomiske virksomheder og hele systemet for tjenesteydelser af almen interesse.

EØSU

[Formand for Det Europæiske Råd, António Costa, beder civilsamfundet om hjælp til at indfri sin vision om et stærkere og konkurrencedygtigt Europa](#)

António Costa, den nye formand for Det Europæiske Råd, benyttede sin første tale i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) til at opridsede sine vigtigste prioriteter for EU. Han fremhævede konkurrenceevnen som fundamentet under Europas velstand og understregede betydningen af at kombinere den med sociale rettigheder for at skabe en bæredygtig fremtid. EØSU's formand Oliver Röpké gentog dette budskab og fastslog, at "konkurrenceevne skal være til gavn for flertallet, ikke et fåtal".

António Costa, som talte på EØSU's plenarforsamling blot få dage efter sin tiltrædelse den 1. december, efterlyste en hurtig kollektiv indsats. "Vi er på rette spor. Diagnosen er stillet, vores forslag er ambitiøse,

men vi skal også have den politiske vilje. Lad os koncentrere os om vækst, beskæftigelse og et socialt Europa, så nutidens unge engang kan se tilbage og sige: Dengang sikrede vi vores velstand!"

Konkurrenceevne og skræddersyede reformer udgør kernen i António Costas dagsorden. Hans forslag går ud på at forny det indre marked, afskaffe unødvendige regler og investere i færdigheder og innovation for at styrke Europas økonomi. "Vi behøver stærke virksomheder - ikke fordi de er billigere, men fordi de frembringer innovation med idéer og kvalificeret arbejdskraft", udtalte han. António Costa efterlyste desuden resultatbaserede reformer inspireret af NextGenerationEU: "Det er sund logik, når vi retter blikket mod fremtiden." Han opfordrede indtrængende medlemsstaterne til at gå ind til forhandlingerne om det næste EU-budget med åbent sind.

"Konkurrenceevne drejer sig ikke kun om økonomiske mål, men om at skabe muligheder for alle europæere og opbygge modstandskraft", sagde **Oliver Röpke**. "Økonomisk vækst skal gå hånd i hånd med sociale fremskridt, så vi sørger for, at ingen lades i stikken."

António Costa roste EØSU's arbejde med at fremme social dialog og betegnede det som "en europæisk model" for kontakt med borgerne. "Ved hjælp af social dialog kan vi nå frem til bæredygtige løsninger gennem løbende forhandlinger mellem de forskellige repræsentanter for vores samfund. Ikke mindst nu er dette af afgørende betydning", sagde han.

Plenardebatten berørte centrale emner såsom boliger, migration og energiomkostninger - spørgsmål, som António Costa udpegede som prioriteter. Oliver Röpke understregede, at der er brug for praktiske løsninger, og lagde vægt på investeringer i uddannelse, omskoling, økonomisk overkommelige boliger og den grønne omstilling. "EØSU er fast besluttet på at lade civilsamfundet komme til orde i processen med at udforme et Europa, der er inklusivt, modstandsdygtigt og klar til fremtidens udfordringer." (gb)

EØSU's første boligforum fastslår, at en bolig skal være en grundlæggende rettighed

En bolig skal betragtes som en grundlæggende rettighed, så der sikres anstændige og bæredygtige boliger til alle europæere, herunder unge og sårbare grupper.

Sådan lyder den stærke opfordring fra EØSU's boligforum, der blev afholdt for første gang på plenarforsamlingen den 5. december 2024. Fremtrædende talere deltog i debatten, og der blev vedtaget en udtalelse om emnet.

Efter udnævnelsen af **Dan Jørgensen** til kommissær med ansvar for energi og boliger bifaldt EØSU's formand **Oliver Röpke** den historiske beslutning om at oprette en specifik portefølje for boliger i den nye Kommission. **Oliver Röpke** sagde: "En bolig er en grundlæggende rettighed, ikke et privilegium, og vi kan ikke acceptere, at sårbare befolkningsgrupper udelukkes fra opfyldelsen af dette basale behov. Da vi står over for en alvorlig boligkrise, der vedrører næsten alle medlemsstater, understreger jeg det presserende behov for at sikre, at økonomisk overkommelige, bæredygtige og anstændige boliger bliver en realitet for

alle."

I sin opfordring til et nyt perspektiv, der betragter boliger som livsvigtig infrastruktur for samfundet på lige fod med sundhed og uddannelse, sagde **Bent Madsen**, formand for Housing Europe: "Vi glæder os over holdningen hos den nye boligkommissær, når han siger, at vores tilgang bør baseres på værdier, regler og investeringer. Som en offentlig kooperativ virksomhed og som udbyder af sociale boliger står vi klar til at vise, hvordan vi kan levere de hjem, som vores borgere og samfund har brug for."

I udtalelsen [Socialt boligbyggeri i EU – anstændige, bæredygtige og økonomisk overkommelige boliger](#), udarbejdet af **Thomas Kattnig** og **Rudolf Kolbe**, anerkender EØSU, at der har været et markedssvigt på boligområdet. Det skal der rettes op på ved at forbedre rammebetingelserne som f.eks. data, koordinering, godkendelsesprocedurer og reglerne for den fysiske planlægning, indføre en grundlæggende ret til en bolig, tilvejebringe tilstrækkelig finansiering, implementere en "bolig først"-strategi for hjemløse og fokusere mere på bæredygtighed og unges behov. (mp)

Ikke bare paralympiske atleter, men topatleter

EØSU holdt en debat for at fejre både den internationale dag for personer med handicap og den olympiske ånd på sin plenarforsamling den 5. december i Bruxelles.

EØSU fejrede både den internationale dag for personer med handicap og den olympiske ånd ved at invitere gæster fra den paralympiske sportsverden – bl.a. den belgiske paralympiske atlet, der har vundet flere mesterskaber, **Joachim Gérard**.

EØSU's formand **Oliver Röpke** åbnede mødet: "Denne debat fremhæver, hvor vigtigt det er at håndtere det beskæftigelsesgab, som personer med handicap står over for. På trods af de aktuelle retlige rammer er alt for mange mennesker udelukket fra arbejdsmarkedet på grund af vedvarende hindringer. EØSU efterlyser tiltag, der skaber inklusive arbejdspladser, nedbryder systemiske hindringer og sikrer alle lige muligheder. Et reelt inklusivt Europa må ikke lade nogen i stikken".

Joachim Gérard, der spiller kørestolstennis og har vundet flere mesterskaber, fortalte plenarforsamlingen, at da han startede med at spille tennis, blev han ofte mødt med overraskelse og endda protester, da han risikerede at "ødelægge banen" med sin kørestol. "I løbet af de sidste ti år er der sket enorme fremskridt med den rolle, som personer med nedsat mobilitet spiller i sportsverdenen. Jeg har spillet i en række Grand Slams i hele verden, og gennem disse kampe og De Paralympiske Lege føler jeg, at jeg er blevet mere og mere accepteret som topatlet. Ikke bare som paralympisk atlet, men som topatlet".

Anne d'Ieteren, formand for det fransksprogede forbund for handicapsport ([La Ligue Handisport Francophone](#)), påpegede, at personer med handicap – på trods af de store sejre ved De Paralympiske Lege – stadig oplever mange hindringer i dagligdagen. "Et betydeligt antal sportsfaciliteter er stadig ikke tilgængelige og har utilstrækkelige parkeringsfaciliteter eller er dårligt indrettet. Det kan virke som små

problemer, men samlet set kan det være med til at udelukke og afskrække sportsudøvere fra deltagelse".

Aurel Laurențiu Plosceanu, EØSU's næstformand med ansvar for kommunikation, bød **Joachim Gérard** og **Anne d'Ieteren** velkommen: "Jeres tilstedeværelse og resultater minder os netop om, at inspirerende sportspræstationer på topniveau kan være for alle, der stræber efter at realisere deres fulde potentiale. Samtidig viser det den afgørende rolle, som personer med handicap spiller i vores samfund og især i sportsverdenen".

Christophe Lefèvre, formand for EØSU's [permanente gruppe om rettigheder for personer med handicap](#), argumenterede for, at der bør oprettes en EU-mekanisme med indikatorer for tilgængelighed, der omfatter bl.a. bæredygtige boliger, sport, retsvæsen og uddannelse. **Pietro Vittorio Barbieri** (medlem af den permanente gruppe) tilføjede, at "det er afgørende, at alle personer med handicap, der bor i Europa, har adgang til sport og uddannelse, så vi alle garanteres de samme privilegier i samfundet".

Civilsamfundet som drivkraft for forandring på det afrikanske kontinent

På sin plenarforsamling i december var EØSU vært for en debat om demokrati i Afrika med repræsentanter for Den Afrikanske Unions økonomiske og kulturelle råd (AU ECOSOCC). Begge parter var enige om, at civilsamfundet er drivkraften bag et vellykket partnerskab mellem EU og Afrika baseret på ligestilling, der fremmer den civile og sociale dialog.

Under debatten på plenarforsamlingen vedtog udvalget desuden udtalelsen [Demokrati i Afrika: nuværende situation og fremtidsperspektiver. Hvilken rolle kan EØSU spille?](#) EØSU gentog sit tilsagn om at styrke det strategiske partnerskab med Den Afrikanske Union og således støtte det fælles initiativ om fremme af værdierne demokrati, inklusiv dialog og bæredygtig udvikling. Tidligere på året undertegnede EØSU og AU ECOSOCC aftalememorandummet.

Kyeretwie Osei, programansvarlig i Den Afrikanske Union under ECOSOCC, forklarede i sin erklæring på vegne af ECOSOCC's formand, **Khalid Boudali**: "Vi har et vigtigt job i institutionsopbygning for at forankre demokratiske institutioner rundt om på kontinentet og sikre, at vi er i stand til at etablere god regeringsførelse ved bl.a. at udrydde og mindske korrupsion og give plads til borgernes holdninger. Civilsamfundet er kernen i dette mål".

Oliver Röpke, EØSU's formand, understregede: "Samarbejde med AU ECOSOCC er afgørende for at fremme civilsamfundets rolle i Afrika. Civilsamfundet bør deltage i beslutningsprocessen og tackle yderligere udfordringer som f.eks. klimaændringer, bæredygtig udvikling og migration".

EØSU beskæftiger sig med disse udfordringer i sin udtalelse og mener, at udvalget sammen med anerkendte repræsentanter for afrikanske civilsamfundsplatforme kan bidrage til at fremme demokratiske værdier, slå til lyd for menneskerettigheder og bidrage til at forsvare demokratiske styre i Afrika.

Carlos Trindade, medlem af EØSU og ordfører for udtalelsen, nævnte, at den europæiske tilgang til udviklingen af demokrati i Afrika bør baseres på et forhold mellem ligestillede under hensyntagen til kontinentets kompleksitet, hvad angår økonomisk udvikling, mangfoldighed og geopolitiske interesser.

Sifa Chiyoge Buchekabiri, regional direktør og administrerende direktør for Den Internationale Kooperative Alliance-Afrika (ICA-Africa), talte om betydningen af at styrke kvinders stilling i Afrika. "Styrkelse af kvinders stilling er af afgørende betydning, idet kvinder ofte udgør ryggraden i deres husstande. Ved at styrke kvinders stilling hjælper vi derfor ikke blot enkeltpersoner, men styrker også hele lokalsamfund".

En retfærdig omstilling for Europa: EØSU efterlyser retfærdige og inklusive grønne politikker

EØSU efterlyser en retfærdig og inklusiv omstilling på EU's vej mod klimaneutralitet. I en nylig [udtalelse](#) understreger EØSU behovet for en koordineret indsats for at sikre, at ingen lades i stikken i realiseringen af de ambitiøse klimamål. Disse anbefalinger er i overensstemmelse med Kommissionens prioriteter for 2024-2029 vedrørende beskæftigelse, færdigheder, social velfærd og regionale forskelle.

EØSU går ind for en omfattende politisk pakke for retfærdig omstilling, så medlemsstaterne har fleksibilitet til at tage hånd om deres egne særlige forhold. Social dialog og kollektive overenskomstforhandlinger er centrale redskaber, og EØSU foreslår også at kortlægge kvalifikationskløfter, oprette inklusive uddannelsesprogrammer og gennemsigtige virksomhedsplaner for omstilling, høre arbejdstagerne mere indgående og indarbejde principperne for retfærdig omstilling i EU-rammer som f.eks. den europæiske søjle for sociale rettigheder.

"Vi ønsker, at retfærdighed, modstandsdygtighed og bæredygtighed skal bane vejen for en grønnere og mere inklusiv fremtid", sagde Dirk Bergrath, der er ordfører for udtalelsen.

Hvis Europas klimaambitioner – altså en reduktion af udledningerne på 75 % inden 2030 og klimaneutralitet senest i 2050 – skal lykkes, skal retfærdighed være en del af politikkerne, understregede EØSU i udtalelsen. Det er helt afgørende at prioritere anstændigt arbejde, social inklusion og fattigdomsbekæmpelse for at kunne holde fast i offentlighedens støtte og sikre, at den europæiske grønne pagt bliver en succes.

Derudover fremhæver EØSU, at der er brug for målrettet støtte til regioner, der er uforholdsmæssigt hårdt ramt af den grønne omstilling. Det er vigtigt at få overblik over regionale behov og sektorspecifikke omstillinger, hvor observatoriet for retfærdig omstilling overvåger fremskridtene og sikrer, at ingen samfundsgrupper bliver glemt.

For at dække manglende finansiering er det vigtigt at opskalere Fonden for Retfærdig Omstilling, mobilisere private investeringer og tilpasse EU's finansieringsinstrumenter. Sociale og miljømæssige betingelser vil sikre en retfærdig fordeling med fokus på uddannelse og beskyttelse af sårbare grupper. (ks)

EØSU's europæiske forbrugerdag: EU bør forblive engageret i den blå EU-pagt

Den europæiske forbrugerdag 2024 fokuserede på **vandmæssige udfordringer: Drøftelser om forbrugernes perspektiv og det fortsatte arbejde med den blå EU-pagt.** Ved arrangementet understregedes behovet for bæredygtig vandforvaltning,

forbedret infrastruktur og forbrugeroplysning for at sikre, at vand fortsat er prismæssigt overkommeligt for alle europæere.

Som det blev afsløret på den europæiske forbrugerdag, der blev afholdt af **Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU)** den 9. december, hvor prisen på vand forventes at stige med 25 % inden 2030, vil EU være nødt til at investere mere end 250 mia. EUR for at opfylde Europas vandbehov og opbygge et samfund, hvor alle har adgang til rent vand til en overkommelig pris.

Vand er ved at blive en knap ressource, selv i EU: helt op til 30 % af europæerne oplever vandstress mindst én gang om året. Det betyder, at forbrugerne, som generelt stadig betragter vand som et prisoverkommeligt gode, vil være nødt til at ændre adfærd for at bruge det mere effektivt, både ved at blive mere bevidst om deres vandfodaftryk og ved at anvende intelligente vandbesparende teknologier.

De største forurenere bør dog også betale prisen og ikke overlade det til forbrugerne at bære deres skjulte udgifter.

Velvidende, at der skal 15.000 liter vand til at producere et kilo kød, og 8.000 liter til at fremstille et par jeans, skal storforbrugere af vand (såsom forarbejdningsindustrien og navnlig landbruget, som tegner sig for 72 % af al vandforbrug) også bære omkostningerne ved deres miljøpåvirkning og investere i bedre produktionsanlæg.

"Vand bør betragtes som en grundlæggende del af Europa-Kommissionens kommende flagskibspolitiske initiativer. Vi ser gerne, at den nye vandkoalition lanceres for at bidrage til gennemførelsen af den blå EU-pagt, og vi arbejder i øjeblikket på etableringen af interessenplatformen for den blå EU-pagt", sagde **Milena Angelova**, ordfører for EØSU's udtalelse om [Vandeffektivt forbrug og forbrugerbevidsthed om deres vandfodaftryk](#). Hun understregede betydningen af den [blå EU-pagt](#) som et centralt initiativ fra EØSU, en "banebrydende EU-institution", når det gælder vandspørgsmål.

I sin hovedtale sagde **Gaetano Casale**, direktør for forbindelseskantoret ved IHE DELFT Institute for Water Education, at vand stadig er undervurderet i Europa. Han mener, at en bæredygtig tilgang til vand nu er absolut nødvendig, og opfordrer til øget bevidsthed om miljøomkostningerne, udfordringerne i forbindelse med en voksende verdensbefolkning og klimaændringerne.

"Det ville glæde mig, hvis vi alle sammen – borgere, regeringer, agenturer, videnskabsfolk, industri og lovgivere – benyttede os af denne enestående mulighed og tog et stort skridt fremad for at fremtidssikre en af vores mest værdifulde ressourcer, vand – i undergrunden, i havet og i himlen – sagde **Hildegard Bentele**, som er Europa-Parlamentets skyggeordfører for vandrammedirektivet. (II)

EØSU står sammen med det belarusiske folk

Den 13. december 2024 afholdt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU), Den Europæiske Demokratifond og Press Club Belarus i fællesskab et seminar om de uafhængige belarusiske mediers rolle i indsatsen for at skabe et modstandsdygtigt og demokratisk samfund. Som eneste informationskilde for landets befolkning skal de uafhængige belarusiske medier gives økonomisk støtte og inddrages i partnerskaber med vestlige medier, så Belarus fortsat kan figurere højt på den internationale nyhedsdagsorden.

Ved at deltage i initiativet "Belarus Days" (9.-13. december 2024), der blev tilrettelagt af Tjenesten for EU's Optræden Udadtil og Kommissionens Generaldirektorat for Naboskabspolitik og Udvidelsesforhandlinger, viste EØSU sin urokkelige støtte til et demokratisk Belarus med respekt for menneskerettighederne og ytringsfriheden.

EØSU's formand **Oliver Röpke** åbnede arrangementet med ordene: "Uafhængige medier er rygraden i et frit og demokratisk samfund. I anledning af Belarus Days bekræfter vi i dag vores solidaritet med det belarusiske folk og deres modige kamp mod desinformation og undertrykkelse".

Den Europæiske Demokratifonds administrerende direktør **Jerzy Pomianowski** fastslog: "Resultatet af valget den 26. januar er forudbestemt. Regimet vil forsøge at komme hurtigt videre, legitimere sig selv på den internationale scene og hvidvaske undertrykkelsen af sin egen befolkning. Imidlertid ser det ud til, at uafhængige belarusiske medier har held til at nå ud til sit publikum".

Hanna Liubakova, en freelancejournalist i eksil, som blev idømt 10 års fængsel in absentia på grundlag af fire strafferetlige anklager, jubler over det belarusiske folks vilje til at holde sig ajour og skaffe sig adgang til uafhængige medier. Hun fremhævede, at 50 % af trafikken på de udenlandsk baserede belarusiske websteder kommer inde fra Belarus. Hun bekræftede, at op til 90 % af de besøgende på sociale medier befinder sig i Belarus. "Uafhængige medier i Belarus er den bedste modgift mod Lukasjenkos og Kremles propaganda," tilføjede hun.

Natalia Belikova, der arbejder for Press Club Belarus, sagde, at regeringens nye propaganda har til formål at skabe en ny opfattelse af, hvad valg går ud på. Derfor forsøger de at forene folk og opmuntre dem til at vise deres patriotisme. "Med sådanne taktikker ændrer de hele befolkningens opfattelse af, hvad demokrati vil sige," sagde Natalia Belikova.

Seminaret sluttede med en forevisning af spillefilmen *Under the Grey Sky*, inspireret af den virkelige historie om **Katsyaryna Andreeva**, en fængslet belarusisk journalist, og med deltagelse af filmens instruktør **Mara Tamkovich**. (mt)

Copyright: CMEDIA CORPORATION

[Under den mørke himmel i Belarus](#)

I december viste EØSU filmen *Under the Grey Sky* om belarusiske journalister, der har betalt en forfærdelig personlig pris for at rapportere om den politiske uro i landet

Under the Grey Sky, som er den belarusisk-polske filmskaber **Mara Tamkovichs** debutspillefilm, fortæller den hjerteskrærende historie om Lena, en belarusisk journalist, som ender i fængsel efter at have livestreamet regeringens voldsomme indgreb over for en fredelig demonstration på Square of Changes i Minsk. Året er 2020, og en hidtil uset bølge af protester ruller ind over Belarus efter det manipulerede valg, hvor Aleksandr Lukashenko blev genvalgt for sjette gang

Lena og hendes filmfotograf Olya bliver arresteret, efter at de fortsætter med at filme demonstrationen, selvom de bliver jaget af en politidrone. I et plottvist af Kafkask absurditet bliver Lena først beskyldt for at "organisere optøjer og forstyrre den offentlige transport", hvorefter beskyldningerne mod hende bliver ændret til højforræderi. Det, der skulle have været en syv dages administrativ frihedsberøvelse, bliver efter en hemmelig retssag til en fængselsdom på otte år. Hendes kollega får to år. Lenas mand, Ilya, som selv er blevet chikaneret af regimets politi, prøver desperat at få hende ud af fængslet, og prøver endda at overtale Lena til at erklære sig skyldig til gengæld for løsladelse. Men det kan hun ikke få sig selv til.

Filmen er inspireret af den virkelige historie om den belarusiske journalist på tv-stationen Belsat, **Katsiaryna Andrejeva**, hendes mand, **Ihar Iljash**, og hendes kollega, **Darya Chultsova**. Darya har udstået sin straf på to år, men Katsiaryna og Ihar sidder fortsat fængslet, idet hun afsoner en forlænget fængselsstraf på otte år og tre måneder. Og de er langt fra de eneste: i slutningen af 2024 fastslog den belarusiske sammenslutning af journalister, at 45 mediefolk fortsat er bag tremmer. Mange er under pres selv efter at være flygtet ud af landet.

Filmen fik [verdenspremiere](#) på filmfestivalen Tribeca i New York i juni 2024.

Den 13. december blev *Under the Grey Sky* vist i Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) under deltagelse af Mara Tamkovich i forbindelse med et [seminar](#) om de belarusiske uafhængige mediers rolle i bestræbelserne på at fremme et modstandsdygtigt og demokratisk samfund.

EØSU Info talte med **Mara Tamkovich** om filmen:

Hvor nøjagtigt følger filmen de virkelige hændelser og Katsiaryna Andrejevas skæbne? Har du brugt nogen af de rigtige optagelser fra Katsiaryna Andrejevas reportage om protesterne i 2020?

De rigtige optagelser optræder flere steder i filmen. Den demonstration, som karaktererne livestreamer i starten af filmen, er faktisk filmet af Katsiaryna Andrejeva og Darya Chultsova. Det er de rigtige optagelser, som vi har indarbejdet i filmscenen. Tilbageholdelsen af Raman Bandarenka, som karaktererne ser på deres laptop, er også rigtige optagelser (aktivisten Raman Bandarenka blev tævet ihjel af maskerede uromagere, da han forsøgte af forhindre dem i at fjerne røde og hvide bånd, der symboliserede Belarus' flag før den sovjetiske besættelse). I slutningen af filmen viser jeg som en slags epilog en montage af Katsiarynas livestreams fra demonstrationerne.

Fortællingen er i høj grad forbundet med de virkelige hændelser: både den måde journalisterne bliver anholdt og retsforfulgt på, og den straf de får. Men målet for mig var ikke at genfortælle begivenhederne en til en. Jeg ville snarere gengive den følelsesmæssige sandhed bag de beslutninger, som folk var nødt til at træffe, og de smertefulde valg, de stod over for. Karaktererne har andre navne for at skabe lidt afstand mellem dem og den virkelige inspirationskilde, men også for at få publikum til at se denne historie som én af mange, som en metafor for det der er sket i hele nationen.

Er den brede offentlighed i Belarus bekendt med, hvad der er sket med Katsiaryna Andrejeva og andre journalister som hende? Ved du, hvor mange mennesker der har lidt samme eller en lignende skæbne?

Politiske anholdelser og undertrykkelse har fundet sted i Belarus i så stort et omfang, at det er svært ikke at kende til situationen. Mindst 130.000 mennesker har været udsat for forskellige former for undertrykkelse, og omkring 500.000 har forladt landet siden 2020. Omfanget er simpelthen for stort til at kunne holdes hemmeligt.

Det officielle tal over politiske fanger (som er anklaget eller dømt for kriminelle handlinger) i Belarus har konstant ligget på omkring 1.300 i de senere år, men man er nødt til at forstå, at hundredvis, hvis ikke tusindvis, allerede har afsonet deres straf, nogle er blevet løsladt tidligere, og mange nyligt dømte er bange for at påberåbe sig status som politisk fange. Det er et samlebånd i konstant fremdrift, hvor nye fanger erstatter løsladte fanger.

Hvad var din største motivation til at lave denne film? Hvad håber du at opnå med den?

Som belaruser havde jeg et stort behov for at gøre noget, da det belarusiske regime slog brutalt ned på demonstrationerne i 2020. Som tidligere journalist kunne jeg i høj grad forstå mine karakterers perspektiv. Som filmskaber så jeg en stærk og dybt bevægende historie, som jeg bare var nødt til at fortælle.

Hvad håber du, publikum tager med sig som det vigtigste budskab eller den vigtigste følelse efter at have set din film?

Jeg håber virkelig, at de vil tænke lidt over, hvad frihed egentlig vil sige, hvor meget den kan koste, og om de virkelig sætter pris på det, de har. Jeg håber også, at de tænker på Kacia og Ihar og på enhver person bag tremmer, da frihed er noget, som mange her i EU tager for givet.

Hvad bør EU - institutionerne, civilsamfundet, journalister, menneskerettighedsorganisationer og nationale regeringer - gøre for at hjælpe?

Jeg opfordrer indtrængende EU til ikke at glemme Belarus og ikke afskrive landet som en tabt sag. Det er støtten fra EU, der gør det muligt for vores kultur, vores medier og vores civilsamfund at overleve under dette enorme pres, og selvom det kan virke som en langsigtet investering, er den det hele værd.

"Hvis ikke den fandtes, ville man skulle oprette den" – EØSU's kontaktgruppe fejrer 20-årsjubilæum

I anledning af EØSU's kontaktgruppes 20-årsjubilæum efterlyste gruppens grundlæggere og nuværende medlemmer en aktiv indsats for at forsvare det europæiske demokrati, et åbent offentligt rum og et retfærdigt Europa.

Den 11. december afholdt Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) 20-årsjubilæum for sin [kontaktgruppe](#) med civilsamfundets europæiske netværk, der er det eneste permanente organ for politisk dialog og struktureret samarbejde mellem civilsamfundsorganisationer og EU-institutionerne. I løbet af de to årtier, kontaktgruppen har eksisteret, har den spillet en vigtig rolle, når det gælder om at styrke det organiserede civilsamfunds stemme og sætte dets mærkesager på den europæiske dagsorden. Gruppen består af 45 civilsamfundsnetværk, som er aktive på europæisk plan, og som fuldt ud afspejler principperne i traktatens artikel 11.

"Ved fejringen af EØSU's kontaktgruppes 20-årsjubilæum hylder vi ikke blot gruppens bemærkelsesværdige resultater, men også de varige partnerskaber, som har været med til at forme deltagelsesdemokratiet i Europa. Over disse to årtier har kontaktgruppen udviklet sig til en dynamisk platform, der styrker civilsamfundets synspunkter og fremmer samarbejde mellem forskellige interessenter. Lad os også fremadrettet stå sammen om at styrke de demokratiske værdier, udvide civilsamfundets råderum og skabe et Europa, som reelt gavner alle borgere", sagde EØSU's formand **Oliver Röpke** i sin åbningstale.

"Vores rejse har ikke været let", tilkendegav **Brikena Xhomaqi**, medformand for kontaktgruppen, "men vi har lært at stole på hinanden. Og jeg håber, at vores samarbejde kan blive endnu stærkere, så vi i fællesskab kan arbejde for en sammenhængende europæisk civilsamfundsstrategi".

Katarina Barley, næstformand for Europa-Parlamentet med ansvar for forbindelserne med civilsamfundsorganisationer, erklærede, at "vi som Europa-Parlamentet er klar til at arbejde tættere sammen med kontaktgruppen. Vi har brug for, at samarbejdet med civilsamfundsorganisationer bliver stadig mere struktureret. Sammen skal vi gøre mere for at imødegå de trusler mod demokratiet i Den Europæiske Union, som nu er større end på noget andet tidspunkt i EU's historie", og tilføjede vedrørende kontaktgruppen, at "hvis ikke den fandtes, ville man skulle oprette den".

Til den festlige markering af [kontaktgruppens 20-årsjubilæum](#) kom der mere end hundrede inviterede, herunder flere fremtrædende personer fra civilsamfundet. Blandt disse var repræsentanter for civilsamfundsorganisationer fra Serbien og Moldova, i overensstemmelse med EØSU's politik om at invitere repræsentanter for EU-kandidatlande til at deltage i udvalgets arbejde. Derudover deltog fire tidligere EØSU-formænd: **Staffan Nilsson**, **Henri Malosse**, **Luca Jahier** og **George Dassis**. Luca Jahier understregede, at det er EØSU's opgave at oprette og vedligeholde en platform for civil dialog, mens George Dassis erklærede, at "det vigtigste er at sikre fred, og at vi for at nå det mål er nødt til at være stærke og stå sammen".

Var du forhindret i at deltage? Så kan du se optagelsen af arrangementet, den fælles erklæring fra kontaktgruppens formandskab, den afsluttende video samt billeder og pressemeddelelser [på arrangementets websted](#). (Im)

Copyright: Polish Presidency. Council of the European Union

Seneste nyt: EØSU's aktiviteter under det polske rådsformandskab

Den 1. januar overtog Polen EU-roret fra Ungarn og varetager nu formandskabet for Rådet for Den Europæiske Union i årets første seks måneder. Det polske rådsformandskab kommer i en tid med mange omvæltninger for Europa og falder sammen med starten på den nye Kommissions mandatperiode.

Eftersom Ruslands aggression mod Ukraine fortsætter med uformindsket styrke, og de geopolitiske spændinger i den seneste tid har nået nye højder i Europa, har Polen valgt at målrette sine prioriteter mod sikkerhed som overordnet tema. Dette omfatter eksternt og internt sikkerhed, økonomisk sikkerhed, energi-, fødevarer- og sundhedssikkerhed samt sikring af retsstatsprincippet.

Disse prioriteter er i tråd med Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs tilsagn om at fremme samhørighed, værne om de demokratiske værdier og sikre stabil velstand. "I EØSU kan vi bryste os af at være en pålidelig og engageret partner for det polske rådsformandskab, og vi er fast besluttet på at spille en aktiv rolle i udformningen af de politiske prioriteter, der vil præge denne nye europæiske mandatperiode", siger EØSU's formand **Oliver Röpke**.

På anmodning af det polske rådsformandskab vil EØSU udarbejde 14 sonderende udtalelser. Læs mere om dem og andre EØSU-aktiviteter i første halvdel af 2025 i vores nye brochure. Her kan du også finde ud af, hvem EØSU's polske medlemmer er, og hvilke organisationer de repræsenterer. Brochuren er udelukkende tilgængelig online på engelsk, polsk, fransk og tysk. (II)

"Rebranding" af Europa

EU's overlevelse afhænger af effektiv kommunikation, navnlig i den nuværende situation, hvor desinformation har gode vilkår, der er hurtig fremgang inden for AI og en stigning i autoritære tendenser. For at nå ud til alle skal kommunikationen om EU foregå lokalt.

Den nye bog "*Rebranding Europe*" af kommunikationsstrateg og forfatter **Stavros Papagiannas** danner grobund for en kritisk debat om EU's rolle på den globale scene, hvor Europa står ved en skillevej i lyset af den russiske aggression mod Ukraine, som går ind i sit tredje år, krigen i Mellemøsten og en række geopolitiske og økonomiske udfordringer.

Bogen blev præsenteret den 3. december i Residence Palace i Bruxelles med deltagelse af EØSU's næstformand med ansvar for kommunikation, **Laurențiu Plosceanu**, som deltog i debatten om Europas

position på en turbulent global scene og EU's behov for at formidle sine værdier effektivt.

"Det er et afgørende tidspunkt for EU. For at sikre sin fremtid er Europa nødt til at formidle en klar og overbevisende vision til sine borgere og til verden. Det handler ikke om politik – det handler om tillid, identitet og fælles formål", sagde Stavros Papagiannas.

Deltagerne i debatten understregede, at effektiv kommunikation ikke blot er en valgmulighed, men en nødvendighed for EU's overlevelse, navnlig her i den moderne tidsalder med desinformation, AI og stigende autoritetsudøvelse. Europa skal gå forrest med hensyn til at fremme demokrati og menneskerettigheder. Mediernes rolle er afgørende for udformningen af Europas offentlige rum, sagde **Colin Stevens**, chefredaktør for "EU Reporter" og ordstyrer for debatten, anerkendende. "Vi medier skal igen og igen forklare, at Europa vedrører alle. Og det er vi nødt til at gøre alle ugens syv dage", sagde han.

Ekspertene er enige i, at det er meget vanskeligt at bekæmpe misinformation eller "falske nyheder" én gang for alle, navnlig med fremkomsten af AI. Den mest effektive modforanstaltning er at skabe modstandsdygtighed i befolkningen.

Laurențiu Plosceanu gjorde opmærksom på, at "det er på tide at lytte mere til folk end at tale til dem. Folk ønsker mere inddragelse og større deltagelse." Han understregede betydningen af at samarbejde med den regionale presse og opfordrede kraftigt EU-institutionerne til at udvikle partnerskaber med regionale medier og invitere regionale journalister til Bruxelles. Han konkluderede, at Europa er nødt til at nå ud til det lokale niveau – på græsrodsniveau.

Da langt størstedelen af europæerne først tænker lokalt, regionalt og nationalt og kun i sidste ende europæisk, er kommunikationen om Europa nødt til at være tilpasset denne virkelighed. Vi må erkende, at fortællingerne skal være lokale, regionale og nationale for at nå ud til borgerne. (mt)

Sæt kryds i kalenderen: EØSU's civilsamfundssuge den 17.-20. marts 2025

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) er som civilsamfundets institutionelle partner stolt af at kunne lancere den anden udgave af [civilsamfundssugen](#)!

Med fokus på **stærkelse af samhørigheden og deltagelsen i polariserede samfund** vil dette fire dage lange arrangement byde på møder under ledelse af [EØSU's kontaktgruppe med civilsamfundets europæiske netværk](#). Arrangementets højdepunkter omfatter også [dagen for det europæiske borgerinitiativ](#), [overrækkelse af civilsamfundsprisen](#) og bidrag fra nationale økonomiske og sociale råd, ungdomsrepræsentanter, journalister og civilsamsfundsorganisationer fra kandidatlande.

Der åbnes for tilmelding i februar 2025. Nærmere information følger snart på [websiden](#) og de [sociale mediekkanaler](#) vedrørende #CivSocWeek. Følg med her!

Gymnasier, gør klar til "Dit Europa, din mening 2025"!

Til årets udgave af "Dit Europa, din mening!" (YEYS) har EØSU fået flere hundrede ansøgninger fra gymnasier i hele EU, kandidatlandene og Det Forenede Kongerige.

Efter at have undersøgt og vurderet alle ansøgninger nøje har YEYS-arrangørerne fundet de [36 gymnasier](#), som er blevet udvalgt til at deltage i YEYS 2025 den 13. og 14. marts!

YEYS, som er EØSU's vigtigste årlige ungdomsarrangement, vil i år samle knap 100 elever og 37 lærere. Arrangementet, der varer halvanden dag og afholdes under overskriften "En stemme til ungdommen", vil have fokus på den rolle, som unge kan spille i udformningen af en modstandsdygtig fremtid. Formålet er at sætte de unge i stand til at blive aktive medborgere og bidrage aktivt til deltagelsesdemokratiske aktiviteter både i og uden for deres lokalsamfund.

Mens EØSU gør sig klar til at byde alle YEYS-deltagere velkommen, vil EØSU's medlemmer besøge de udvalgte skoler i begyndelsen af 2025 for at møde og tale med deltagerne inden selve arrangementet.

Åbnings- og afslutningsmødet den 14. marts 2025 vil blive livestreamet. Linket til streamingen vil blive tilgængeligt på EØSU's website, på den officielle YEYS 2025-website, [Dit Europa, din mening! 2025 | EØSU](#), hvor du også kan finde flere oplysninger og opdateringer om arrangementet.

Filmen "Flow" vækker begejstring i EØSU

Den 23. januar er EØSU vært for en screening af filmen "Flow", der er nomineret til [LUX-prisen - den europæiske publikumsfilmpris 2025](#).

Filmen, som er en animationsfilm instrueret af den lettiske filminstruktør **Gints Zilbalodis**, hyldes af kritikerne og er resultatet af en samproduktion mellem Letland, Frankrig og Belgien. Den har fået global anerkendelse og vundet Golden Globe Award-prisen i kategorien "bedste animationsfilm" og prestigefyldte priser på festivaler såsom Annecy International Animation Film Festival, New York Film Critics Circle Awards og European Film Awards.

I filmen følger vi en kat, som er den eneste overlevende efter en postapokalyptisk oversvømmelse, og dennes videre rejse i en ny virkelighed, hvor den skal lære at samarbejde med andre dyr i en redningsbåd.

Arrangementet indgår i EØSU's igangværende filmscreeningsserie, der afholdes i samarbejde med Europa-Parlamentets LUX-publikumsfilmpris med det formål at fremme kulturel mangfoldighed og stille skarpt på presserende samfundsmæssige spørgsmål.

Did you know that the
EUROPEAN DEMOCRACY PASSPORT
is available in...

★
PAPER VERSION

★
INTERACTIVE
ONLINE VERSION

forskell!

Opdag den interaktive version af det europæiske demokratipas

Tusindvis af kopier af den seneste udgave af EØSU's populære **brochure**, *Det europæiske demokratipas*, omdøles nu i hele Europa. Er det europæiske demokratipas også tilgængeligt i elektronisk format? Svaret er ja!

Den **interaktive onlineversion** med videoer, quizzer, kort og meget andet er allerede tilgængelig på 13 sprog, og yderligere sprogversioner er på vej! Læs mere her og find ud af, hvordan du virkelig kan gøre en

EØSU's succes historier

Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalgs seneste publikation indeholder en række af 11 beretninger om udvalgets seneste resultater.

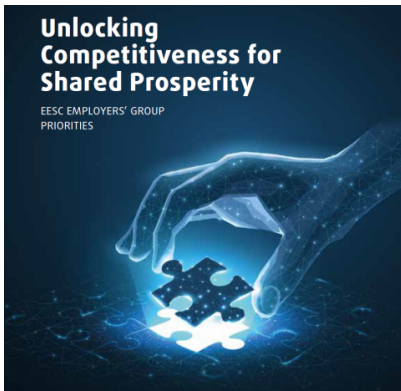
Beretningerne viser, hvordan EØSU har arbejdet på at sikre, at centrale økonomiske og sociale spørgsmål, som arbejdsmarkedets parter og civilsamfundet har identificeret, drøftes og behandles på europæisk plan.

De giver samtidig et billede af, hvordan EØSU gennem sit rådgivende arbejde påvirker EU-lovgivningen og overvåger, at den gennemføres korrekt.

Læs mere om de 11 beretninger eller download dem på vores hjemmeside: [Recent EESC achievements | EESC](#).

Ønsker du en trykt udgave på engelsk eller fransk kan du sende en e-mail til vipcese@eesc.europa.eu.

NYT FRA GRUPPERNE

Fælles velstand gennem øget konkurrenceevne: Arbejdsgivergruppens nye prioriteter

Af Stefano Mallia, formand for Arbejdsgivergruppen

"Fælles velstand gennem øget konkurrenceevne" er det centrale mål for vores gruppes nyligt vedtagne prioriteter.

I lyset af de aktuelle globale udfordringer skal prioritering af **konkurrenceevnen** og skabelse af et erhvervsvenligt miljø stå øverst på den politiske dagsorden, understøttet af konkrete politiske tiltag.

I et erhvervsvenligt EU baseres konkurrenceevnen på ekspertise og sund konkurrence frem for subsidier eller protektionisme, og her har virksomhederne på konkurrencedygtige vilkår adgang til alle nødvendige produktionsressourcer. Et erhvervsvenligt EU indebærer også, at lovgivningen er befordrende for erhvervslivet og produktiviteten, at den administrative byrde minimeres, og at det **indre marked** fungerer fuldt ud. Derudover er fuld tillid mellem virksomheder og politiske beslutningstagere afgørende for at tiltrække investeringer, ligesom det er nødvendigt at beskytte EU-virksomhedernes interesser over for internationale konkurrenter.

Derfor opfordrer vi til, at følgende 10 erhvervsvenlige politiske tiltag bliver topprioriteter:

1. En radikal ændring af den lovgivningsmæssige tilgang
2. Produktive innovationssystemer med fokus på investeringer og innovation
3. Høj teknologisk kapacitet inden for forsvar, sikkerhed og den grønne omstilling og støtte til nystartede teknologivirksomheder
4. Et stærkt industrielt grundlag
5. Integreerede finansielle markeder gennem udvikling af kapitalmarkedsunionen og bankunionen
6. Tilstrækkelig adgang til arbejdsmarkedet
7. Effektive energi- og transportsystemer
8. Lige handelsbetingelser
9. En erhvervsorienteret grøn omstilling
10. Effektive offentlige finanser

Disse tiltag haster, hvis vi skal udnytte den positive effekt, som konkurrencedygtige virksomheder har på en stærk økonomi og et globalt indflydelsesrigt EU.

Lettas og Draghis udmeldinger var en øjenåbner: EU skal genvinde sin konkurrenceevne – ellers kommer vi til at stå over for svære kompromiser i forhold til velfærd, miljøstandarder og grundlæggende frihedsrettigheder.

Det har vi ikke råd til.

[En aftale om ren industri for Europa – også for dets arbejdstagere?](#)

Af Arbejdstagergruppen

Europas industri står over for mange forskellige udfordringer, bl.a. ekstremt høje energipriser, vanskeligheder med at tiltrække kvalificeret arbejdskraft og adgang til finansiering. I 2023 fremlagde EU [Industriplanen for den grønne pagt](#), der primært handler om at opnå CO₂-neutralitet. I sin fremlæggelse af [depolitiske retningslinjer sidste efterår](#) omtalte formand Ursula Von der Leyen en "aftale om ren industri" med henblik på at opnå konkurrencedygtige industrier og kvalitetsjob, i tråd med Mario Draghis rapport.

Industrien er en væsentlig del af den grønne og den digitale omstilling og af EU's økonomiske system. Men hvad betyder denne nye aftale for arbejdstagerne? At have en stærk, organiseret arbejdsstyrke, der er velbetalt og har gode arbejdsvilkår, er ikke kun et spørgsmål om fagforeninger, men også om samfundet som helhed, demokrati og social stabilitet samt virksomhedernes produktivitet.

Uden passende vejledning og tilstrækkelig offentlig finansiering kan denne aftale ende med at blive baseret på de dele af Mario Draghis rapport og dagsordenen for konkurrenceevne, som er mest favorable over for deregulering. Dette kan bringe den europæiske sociale model i fare ved at fremme en skadelig konkurrencemodell, der skaber et kapløb mod bunden med hensyn til lønninger og arbejdsvilkår.

For at løse dette problem afholder EØSU's Arbejdstagergruppe og Den Europæiske Faglige Samarbejdsorganisation (EFS) den 14. februar en fælles konference om den europæiske industripolitik med kvalitetsjob i EØSU's lokaler. Vi opfordrer alle parter, der er interesserede i debatten, til at sætte kryds i kalenderen og deltage i debatten.

[EU har brug for en paneuropæisk politisk reaktion på sin boligkrise](#)

Af EØSU's Gruppe af civilsamfundsorganisationer

Øget digitalisering i bygge- og boligindustrien og inddragelse af socialøkonomiske aktører i boliganvisningstjenester kan bidrage til at tackle de aktuelle udfordringer i forbindelse med at sikre overkommelige boligpriser og bæredygtighed i Europa. Eftersom boliger ikke blot er et behov, men også en menneskeret, er der ifølge en nylig konference i EØSU behov for en paneuropæisk reaktion på de forskellige udfordringer.

Den 21. november afholdt EØSU's Gruppe af civilsamfundsorganisationer konferencen [Protecting Europe's most vulnerable through sustainable and affordable housing](#), hvor debatten primært drejede sig om, hvordan EU og medlemsstaterne kan gøre boligforholdene i hele Europa mere inklusive, overkommelige og bæredygtige.

Séamus Boland, formand for Gruppen af civilsamfundsorganisationer, understregede, at adgang til passende boliger er en menneskeret, som kræver en paneuropæisk tilgang. Han fremhævede forbindelsen

mellem stigende boligpriser og fattigdomsniveauer og påpegede, at "tilvejebringelse af økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger er afgørende for udryddelse af fattigdom".

Séamus Boland understregede også, at "EU's strategi til bekæmpelse af fattigdom samt den europæiske plan for boliger til overkommelige priser, som den tiltrædende formand for Kommissionen har foreslået, skal indgå i en tværsektoriel politisk tilgang til udryddelse af fattigdom. En sådan tilgang skal inddrage civilsamfundsorganisationer i hele processen med udformning, gennemførelse og overvågning af løsninger. Bæredygtige boliger skal ses i et bredere perspektiv, der omfatter ressourceeffektivitet, cirkularitet, modstandsdygtighed, tilpasning og overkommelige priser".

Under arrangementet blev den [nye EØSU-studie](#) *Bæredygtige boliger til overkommelige priser i EU*, som blev bestilt af Gruppen af civilsamfundsorganisationer, desuden fremlagt. I studien undersøges politiske løsninger til at opnå økonomisk overkommelige og bæredygtige boliger i hele EU. Der undersøges to nye tendenser: digitalisering og inddragelse af socialøkonomiske aktører i boligudbuddet. I studien undersøges innovative initiativer i seks medlemsstater, og deres potentiale for bredere anvendelse i hele Europa vurderes.

Du kan læse mere om de **politiske anbefalinger** på mellemlang og lang sigt i **EØSU's studie** [her](#).

Du kan også se konferencens [konklusioner og anbefalinger](#).

FOKUS PÅ MIGRATION

[Det Europæiske Migrationsforum viser, hvordan civilsamfundet kan bidrage til gennemførelsen af pagten om migration og asyl](#)

Det 9. Europæiske Migrationsforum (EMF), der blev etableret af Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg (EØSU) og Kommissionens Generaldirektorat for Migration og Indre

Anliggender, fokuserede på, hvordan civilsamfundet kan spille en central rolle i den forestående gennemførelse af pagten om migration og asyl. Ved samme lejlighed fremhævede man den direkte indsats, som civilsamfundsorganisationerne udfører på området.

Ved EMF, der blev afholdt i Bruxelles i slutningen af november, blev der sat fokus på [pagten om migration og asyl](#), som trådte i kraft i juni 2024. Deltagerne drøftede dens kommende gennemførelse, og hvordan civilsamfundet kan være med til at støtte og anvende pagten på en human måde. Under arrangementet så man også nærmere på den nye permanente solidaritetsmekanisme, som indebærer en tættere sammenkobling mellem asyl- og tilbagesendelsesprocedurer, passende modtagelsesforhold og [handlingsplanen for integration og inklusion 2021-2027](#).

Den afgangende kommissær for indre anliggender, **Ylva Johansson**, indledte åbningsmødet og sagde: "Det glæder mig, at en af mine sidste opgaver som kommissær er at tale ved Det Europæiske Migrationsforum. Det er en afgørende platform for civilsamfundsorganisationer, EU-medlemsstater og politiske beslutningstagere, når det gælder at tage fat på udfordringer og gribe muligheder i forbindelse med håndteringen af migration. Vores drøftelser i årenes løb har altid været inspirerende. Sammen kan vi opbygge stærkere og mere modstandsdygtige samfund, værne om vores værdier og sikre, at EU forbliver et sted, hvor man kan søge tilflugt, og som tilbyder muligheder."

EØSU's formand, **Oliver Röpké**, takkede kommissær Johansson for hendes engagement i reformen af EU's migrationspolitik. "Vi skal sikre, at migrationspagten gennemføres på den mest humane og bæredygtige måde, og den eneste måde, vi kan gøre det på, er ved at lytte til civilsamfundsorganisationerne på stedet. Selv om pagten er blevet vedtaget, er arbejdet langt fra afsluttet. Man kan faktisk sige, at det først er nu, det egentlige arbejde går i gang", påpegede han.

EMF blev oprettet i 2015 som en platform for dialog mellem civilsamfundet, institutioner og myndigheder om spørgsmål vedrørende migration og integration af tredjelandsstatsborgere. Forummet mødes én gang årligt for at drøfte den seneste politiske udvikling og for at indsamle og udveksle informationer om, hvordan EU's politikker gennemføres regionalt, lokalt og på græsrodsniveau.

Hvert år fokuserer EMF på et nyt tema, som vælges ud fra input fra civilsamfundsorganisationer under høringsprocesser, der gennemføres i månederne forud for arrangementet. Forummet har indtil videre behandlet emner såsom sikre migrationsruter, migranternes adgang til rettigheder og tjenester og til EU, et mere inkluderende europæisk arbejdsmarked for migranter samt unges rolle.

EØSU har allerede vedtaget vigtige udtalelser om vigtige emner vedrørende migration og asyl, herunder om udformningen af [pagten om migration og asyl](#), om [forordningen om asylforvaltning og migrationsstyring](#), om [pakken om sikkerhedsunionen/Schengen-pakken](#) og om [handlingsplanen om integration og inklusion 2021-2027](#). EØSU nedsatte også i 2009 en [permanent gruppe om indvandring og integration](#), som bidrager til at konkretisere EØSU's rolle som formidler mellem civilsamfundet og EU-institutionerne i migrationsspørgsmål, samtidig med at det bestræber sig på at fremme udviklingen af en fælles europæisk indvandrings- og integrationspolitik. (Im)

Photo from 'The Jungle' project: Trench foot, a fungal infection that affects the feet, is one of the most common health problems among refugees attempting to cross the Bia?owie?a Forest (October 2022). Copyright: Hanna Jarzabek

[Junglen](#)

Hanna Jarzabek, der er spansk-polsk dokumentar fotograf og nomineret til Investigative Journalism for Europe (IJ4EU) Impact-prisen 2024, tegner et dystert billede af situationen ved den polsk-belarusiske grænse, hvor tusindvis af flygtninge forsøger at krydse Białowieża-skoven, der har fået tilnavnet "Junglen".

Af Hanna Jarzabek

Siden november 2021 har tusindvis af flygtninge, navnlig fra mellemøstlige og afrikanske lande, forsøgt at krydse Białowieża-skoven, der er den sidste urskov i Europa, og som ligger langs grænsen mellem Polen og Belarus. Skoven, som af nogle flygtninge kaldes "Junglen", er et farligt og uvejsomt landskab at krydse, navnlig hvis man ikke er vant til det barske klima i det nordøstlige Europa. Mange flygtninge bliver fanget i skoven i lange perioder, hvor de lever under ekstreme forhold med bl.a. mangel på mad og drikke og stor risiko for underafkøling og død om vinteren. Hvis de opdages af grænsevagterne, bliver disse flygtninge normalt tvunget til at vende tilbage over grænsen, hvor de efterlades alene i skoven på den belarusiske side, ofte om natten, uden vidner og med ødelagte mobiltelefoner, så de ikke kan kommunikere med omverdenen. Disse tvungne tilbagesendelser, også kaldet tilbagedrivninger, sker selv under ekstreme forhold og uden undtagelser for gravide eller personer på randen af underafkøling, der også sendes tilbage til belarusisk område. Nogle af flygtningene fortæller, at de har oplevet sådanne tilbagedrivninger adskillige gange, nogle helt op til 17 gange.

Den forrige polske regering byggede en grænsemur med "harmonika"-pigtrådshegn på toppen og forstærkning ved basen. Ligesom lignende forhindringer andre steder er heller ikke den i stand til at standse folk i forsøget på at komme ind i Europa, men udsætter dem tværtimod for andre alvorlige skader. Grænsevagterne har også installeret kamerafælder i skoven for at opdage flygtninge og nødhjælpsarbejdere. Da der ikke er nogen flygtningelejre, gemmer flygtningene sig i skoven for at undgå at blive drevet tilbage til Belarus, og den voksende militære tilstedeværelse hæmmer adgangen til humanitær bistand.

Der har lige fra starten været store vanskeligheder forbundet med at yde humanitær bistand ved denne grænse. Efter regeringen på den yderste højrefløj mistede magten i oktober 2023, opstod der håb om en ændring af migrationspolitikken, men vold, afvisninger og begrænset adgang til lægehjælp er fortsat en realitet. I øjeblikket opererer Læger uden Grænser med bare tre deltidsansatte til at tilbyde lægehjælp langs den 400 kilometer lange grænse. Organisationen mangler en permanent base, i modsætning til hvad man ser i andre grænseregioner med lignende migrationsstrømme. De har vanskelige vilkår og må ofte yde hjælp i mørket og uden tilstrækkeligt udstyr til at stille den rette diagnose. De tilpasser deres behandling til betingelserne i skoven, f.eks. når de skal give intravenøse infusioner om natten eller yde akut lægehjælp i alvorlige tilfælde såsom spontane aborter.

Efter opførelsen af muren skal de nu ud over sundhedsproblemer også tage sig af forskellige typer knoglebrud, eftersom de personer, der forsøger at klatre over muren, nogle gange falder ned fra op mod 5 meters højde. Nogle af disse knoglebrud kræver komplicerede operationer og måneders genoptræning. Både i disse tilfælde og i tilfælde af underafkøling er den eneste løsning at ringe efter en ambulance, vel vidende at patienten vil blive arresteret og holdt øje med af grænsevagterne under sit hospitalsophold. Når personen så udskrives fra hospitalet, beslutter grænsevagterne ud fra deres egne kriterier, om vedkommende skal sendes til et lukket eller et åbent udlændingecenter. Ifølge flere af dem, jeg har interviewet, er det hændt, at grænsevagterne efter hospitalsopholdet har transporteret flygtningene tilbage til skoven og sendt dem tilbage til den belarusiske side, hvor det hele så kunne starte forfra.

I de seneste måneder er antallet af soldater udstationeret ved den polsk-belarusiske grænse også steget støt, hvilket afspejler de voksende spændinger i regionen. I juni 2024 blev en polsk soldat stukket ned af en migrant ved grænsen og døde senere af sine kvæstelser. Som reaktion herpå intensiverede den nye regering sin migrationsbekæmpelseskampagne og indførte en ny lov, der giver soldater beføjelse til at bruge våben, når de finder det nødvendigt, uden at skulle stå til ansvar for deres handlinger. Denne beslutning giver anledning til stor bekymring, navnlig i lyset af tidligere alarmerende tilfælde af magtanvendelse. For eksempel blev en syrisk flygtning i oktober 2023 skudt i ryggen ved højlys dag og pådrog sig alvorlige skader. På samme måde fortalte frivillige humanitærarbejdere i november 2023, at grænsevagter havde skudt mod dem uden forudgående varsel, mens de forsøgte at yde bistand. Med den nye lov er der ikke bare risiko for, at en sådan farlig praksis normaliseres, men der skabes også et miljø med straffrihed, som bringer både flygtninge og humanitære nødhjælpsarbejdere i yderligere fare. Ved at give soldater ukontrolleret myndighed underminerer denne politik de grundlæggende menneskerettigheder og kan risikere at forværre volden i en allerede ustabil grænseregion.

Donald Tusk forsøger at give indtryk af at være mere åben og opmærksom på menneskerettighederne, men ikke desto mindre viderefører hans regering den tidligere administrations fremstilling af migranterne ved grænsen som en trussel mod det polske samfund og dehumaniserer og stempler dem som terrorister eller kriminelle. Den tidligere regering forsøgte også at klassificere nødhjælpsarbejdere som medvirkende til menneskehandel – en forbrydelse, der kan straffes med op til otte års fængsel. Denne politik ser ud til at fortsætte under Donald Tusk. Den 28. januar 2025 vil fem frivillige nødhjælpsarbejdere, som hjalp en familie fra Irak og en person fra Egypten i 2022, [blive stillet for retten](#), hvor de risikerer samme hårde straf.

Der er heller ikke megen optimisme at finde i den nyligt bebudede migrationspolitik (oktober 2024). Den stødpudezone, som blev indført i juli sidste år, vil forblive i kraft og i alvorlig grad begrænse adgangen for humanitære organisationer, herunder Læger uden Grænser, samt journalister, og dermed hindre leveringen af humanitær bistand til flygtninge og dokumentationen af de polske myndigheders brud på menneskerettighederne.

Det mest omstridte aspekt af denne politik er imidlertid planen om at suspendere retten til asyl ved denne grænse – en foranstaltning, der åbenlyst strider mod de grundlæggende menneskerettigheder, som anerkendes i hele Europa. Denne politik vil desuden have vidtrækkende konsekvenser for den lokale befolkning i grænseregionen, og alligevel er den blevet udviklet uden nogen forudgående høring af hverken dem eller de humanitære organisationer. Disse organisationer, som har arbejdet utrætteligt på at yde bistand, har også samlet kritisk viden om situationen, behovene blandt de flygtninge, der forsøger at krydse grænsen, og de udfordringer, de står over for. Hvis man ignorerer denne viden, underminerer man ikke blot den humanitære indsats, men risikerer også at forværre en allerede alvorlig situation.

[Denne undersøgelsesrapport](#) er blevet udarbejdet med støtte fra fonden for undersøgende journalistik for Europa (IJ4EU).

[Hanna Jarzabek](#) er en spansk-polsk dokumentarfotograf med base i Madrid. Hun har en baggrund i statskundskab og erfaring som politisk analytiker for FN-agenturer. Hun fokuserer i sit arbejde på emner som forskelsbehandling, kønsidentitet, seksuel mangfoldighed og migration ved EU's østlige grænser med en følsom og respektfuld tilgang. Hendes arbejde er blevet offentliggjort i store publikationer som *El País* og *Newsweek Japan*, udstillet internationalt og anerkendt med adskillige priser, herunder en nominering til IJ4EU Impact-prisen 2024 og Leica Oskar Barnack-prisen 2023.

Foto fra projektet "The Jungle":

Skyttegravsfod, en svampeinfektion i foden, er en af de mest almindelige sundhedsproblemer blandt flygtninge, der forsøger at krydse Białowieża-skoven (oktober 2022).

Copyright: Robert Gašpert

[Unmarked graves at Europe's outer borders](#)

Barbara Matejčić, a freelance journalist from Croatia, has had the 'List of Refugee Deaths' - a record of people who tried to reach safety in the EU from 1993 to present day - printed out on her desk for a long time. This 'catalogue of refugee despair and the cruelty of Europe's border regime' has served as a reminder that she needs to do something about it. In 2024, she took part in a major award-winning cross-border journalism project that confirmed over 1 000 unmarked graves of migrants across Europe over the last decade. Her story [Unmarked monuments of EU's shame in Croatia and Bosnia](#) chronicles state-linked deaths along the treacherous Balkan route.

By Barbara Matejčić

As I write this, on 13 January, in Zagreb, the odds are high that someone out there on the so-called Balkan route is dying. The temperatures are below freezing; the rivers are icy, swollen, and fast-flowing, and the mountains and forests are covered in snow. People have no other way to reach the European Union and ask for asylum, so they take high-risk routes. And they do not die 'only' because they drowned, fell fatally or froze to death. They also die because the police shoot at the boats in which they cross rivers, as happened to 20-year-old Arat Semiullah from Afghanistan, whose funeral prayer I attended in Bosnia and Herzegovina. They also die because the police refuse to respond to their repeated cries for help, as in the case of three minors from Egypt who froze to death in a Bulgarian forest in late 2024.

The root of my journalistic work on migrant deaths along the Balkan route lies in the '[List of Refugee Deaths](#)', compiled by UNITED, a European network of activists and non-governmental organisations. The list documents information from 1993 to the present, about who has died, where, when, how and under what circumstances, while trying to reach Europe or somewhere within Europe. Many of those on the list were refugees fleeing the wars in the former Yugoslav countries. Eleven-year-old Jasminka from Bosnia died in 1994 after her Roma family was set on fire in a refugee centre in Cologne. Lejla Ibrahimović from Bosnia took her own life on 4 December 1994 in Birmingham after the British Interior Ministry refused to grant a visa to her husband Safet. Many people on the list tragically died by suicide.

Many did so after their asylum applications were refused, or before they were due to be deported from the European country they had managed to reach or in protest of the long wait for their asylum requests to be resolved. In the summer of 1995, Todor Bogdanović from Yugoslavia was shot by French police in the mountains near the border with Italy. He was eight years old. Refugees from former Yugoslav countries crossed the borders with documents and received protection in European countries, similar to Ukrainian refugees since the war in Ukraine began. But even then, some could not cross the border legally and tried to reach safety in Western Europe by any means they could, just as non-European refugees have done over the past decade. We don't know about those deaths from the 1990s, just as we don't know much about the ones

happening today.

Twelve years ago, I printed out that list, and it has been sitting on my desk ever since as a reminder that I need to do something about it. For me, no photograph, no text, no documentary about refugees is as heart-wrenching as that bare list of dead people. Those densely written pages are a catalogue of refugee despair and the cruelty of Europe's border regime.

As a reporter, I have covered various aspects of migration, including illegal pushbacks and police violence, particularly by the Croatian police, over the past decade. I started focusing on deaths in 2023. I toured cemeteries with activists in Croatia and Bosnia and Herzegovina, sent hundreds of inquiries to state bodies, spoke to the loved ones of the deceased. It is the activists, not the police, that migrants call when their life is in danger. It is the activists who help relatives find those who have disappeared after losing contact with them. It is activists who try to identify the dead, and put up permanent gravestones. This network of compassionate people does the work that should be done by institutions.

The text [Unmarked monuments of EU's shame in Croatia and Bosnia](#) is part of what I published, and it was created as part of an international journalistic investigation into migrant deaths at the external borders of the European Union, which I conducted together with colleagues from Greece, Italy, Spain, and Poland. The series titled [1000 Lives, 0 Names: The Border Graves Investigation](#) won the 2024 [Special Award European Press Prize](#) and [Investigative Journalism for EU Impact Award](#) (IJ4EU).

Based in Zagreb, Croatia, Barbara Matejčić is an award-winning freelance journalist, non-fiction writer, editor, researcher and audio producer focused on social affairs and human rights in the Balkan region. She has won several awards, including the Investigative Journalism for Europe award (2024) and the European Press Prize (2024). The Croatian Journalists' Association named her best print journalist in Croatia for her features about post-war societies in Croatia and Bosnia and Herzegovina. She writes for Croatian and international media and produces multimedia projects. She lectures in Journalism Studies at the University of VERN in Zagreb. You can find out more about Barbara's work at barbaramatejcic.com

Copyright: UNHCR

[EU-landene må ikke tvinge syriske flygtninge til at vende tilbage til en ustabil situation](#)

UNHCR, FN's Højkommisariat for Flygtninge, er parat til at støtte syrere, der føler, at det er sikkert at vende hjem. Men for alle andres vedkommende advarer UNHCR imod tvangsmæssige tilbagesendelser til et land, der er præget af politisk usikkerhed, og som kæmper med en af verdens værste humanitære kriser,

hvor hele 90 % af befolkningen lever under fattigdomsgrænsen, skriver UNHCR's Jean-Nicolas Beuze

Af Jean-Nicolas Beuze

Efterhånden som det politiske landskab i Syrien udvikler sig hurtigt efter præsident Bashar al-Assads fald, har debatten om verdens største flygtningebefolkning indtaget en central plads i hele Europa.

Et stigende antal EU-lande sætter afgørelser om asylansøgninger fra syrere i bero, og nogle bebuder initiativer, der omfatter chartrede flyvninger og økonomiske incitamenter eller "returbonusser", der kan tilskynde flygtninge til at vende hjem. Andre planlægger endda angiveligt at udvise syrere, der i øjeblikket befinder sig på deres område, uanset deres asylstatus.

For at EU-landene kan træffe informerede asyldgørelser, skal de vurdere, om det er sikkert for syrere, der i øjeblikket opholder sig i Europa, at vende tilbage til Syrien. I betragtning af den hastigt skiftende situation på stedet er det umuligt at foretage endelige vurderinger af sikkerheden på nuværende tidspunkt. Sikkerhedssituationen i Syrien er fortsat usikker, idet landet befinder sig ved en skillelinje mellem fred og forsoning på den ene side og risikoen for yderligere vold på den anden.

Millioner af syriske flygtninge, der bor uden for landet, kæmper med at få et overblik over, hvad udviklingen i deres hjemland betyder for deres egen fremtid. De spørger sig selv: Vil Syrien være sikkert for mig? Vil mine rettigheder blive respekteret? For nogle kan udsigten til at vende tilbage virke mere realistisk, mens andre fortsat er dybt bekymrede.

Hvad bringer fremtiden for personer, der tilhører etniske eller religiøse mindretal, som har divergerende politiske synspunkter, eller som identificerer sig som en del af LGBTQ+-samfundet i dagens Syrien? Svaret er stadig uklart.

Men for dem, der føler, at det er sikkert at vende tilbage, må vi respektere deres dømmekraft – og potentielt støtte deres tilbagevenden til og reintegration i det samfund, de kom fra. For alle andres vedkommende advarer UNHCR imidlertid mod tvangsmæssige tilbagesendelser på grund af den fortsatte ustabilitet og politiske usikkerhed i landet.

Tvungen repatriering fra Den Europæiske Union vil krænke syrernes rettigheder som flygtninge og bringe dem i fare for alvorlig og uoprettelig skade, når de vender tilbage.

Den vedvarende væbnede vold i forskellige dele af Syrien kombineret med usikkerhed om, hvordan de nye myndigheder vil imødekomme befolkningens behov, navnlig sårbare grupper, gør det for tidligt for mange at overveje at vende tilbage. Det er vigtigt at respektere deres vurdering i denne sag. EU's medlemsstater må derfor sammen med Syriens nabolande, der generøst har taget imod de fleste syriske flygtninge i mere end ti år, fortsat leve op til deres tilsagn om at yde beskyttelse til syrere på deres område.

Ud af de 1,1 million mennesker, der blev internt fordrevet som følge af optrapningen af fjendtlighederne i slutningen af november, er ca. 627.000 fortsat nyligt fordrevne, hvoraf 75 % er kvinder og børn.

Forhastede tilbagesendelser udgør en betydelig risiko, ikke mindst ved at give næring til flere fordrivelser – både internt i Syrien og på tværs af grænserne – hvilket i sidste ende forværrer krisen.

Ud over en massefordrivelse står Syrien over for en af verdens værste humanitære kriser. Store dele af Syriens infrastruktur er blevet ødelagt under konflikten, herunder hospitaler, skoler og boliger. De fleste flygtninge har intet hjem at vende tilbage til. Mange regioner oplever stadig mangel på fødevarer, rent vand og lægebehandling. Manglen på basale tjenester, økonomiske muligheder og sikkerhed gør det vanskeligt for de hjemvendte at genopbygge deres liv på en holdbar og værdig måde. Alarmerende 90 % af

befolkningen i Syrien lever under fattigdomsgrænsen.

I de seneste uger er den frivillige tilbagevenden af syrere fra Libanon, Tyrkiet og Jordan steget mærkbart, idet foreløbige skøn lyder på 125.000 eller ca. 7.000 om dagen. Selv om disse tilbagesendelser er baseret på individuelle valg, er UNHCR fast besluttet på at støtte dem, der beslutter at vende tilbage nu.

Samtidig med at mange syrere i Europa og nabolandene overvejer, om det er sikkert at vende tilbage, og sætter spørgsmålstejn ved, hvad de vil finde med hensyn til basale tjenester og muligheder for at genopbygge deres liv, længes de i høj grad efter at blive genforenet med deres kære. Derfor ønsker mange at vende hjem på korte besøg for at vurdere situationen på stedet. De skal kunne gøre det uden frygt for at miste deres flygtningestatus i Europa. Disse "go and see"-besøg er afgørende for, at folk kan træffe informerede beslutninger, der vil føre til bedre resultater, herunder en sikker og varig tilbagevenden.

Tålmodighed og forsigtighed er afgørende, når syrere afventer de rette betingelser for en sikker tilbagevenden og vellykket reintegration i deres samfund. Idet mange syrere begynder at overveje at vende hjem, er UNHCR parat til at støtte dem. Efter flere års fordrivelse kan dette være en længe ventet mulighed for mange til at afslutte deres flygtningetilværelse og finde en varig løsning ved at vende tilbage til Syrien. Ligesom Den Europæiske Union og UNHCR har været solidariske med dem under hele deres eksil, vil vi fortsat stå sammen med dem, når de vender tilbage og genopbygger et nyt Syrien.

Jean-Nicolas Beuze er repræsentant for UNHCR i EU, Belgien, Irland, Luxembourg, Nederlandene og Portugal og har tidligere fungeret som landerepræsentant i Irak, Yemen og Canada. Han har over 27 års erfaring med at arbejde for FN i lokalområder og i hovedkvarteret inden for menneskerettigheder, fredsbevarelse og beskyttelse af børn.

Copyright: Camille Le Coz

[Den nye pagt om migration og asyl kan sætte det europæiske projekt på prøve](#)

EU's nye pagt om migration og asyl, som ved vedtagelsen i maj 2024 blev rost som en historisk milepæl, mangler stadig at bevise sit værd. Og det bliver ikke let at løse de udfordringer, som venter i 2025: I et usædvanligt usikkert geopolitisk miljø vil pagtens iboende kompleksitet og den korte frist for dens gennemførelse kræve varsomhed og en god portion balancekunst - analyse ved Camille Le Coz fra Migration Policy Institute (MPI) Europe

Begyndelsen af 2025 byder på presserende spørgsmål om de fremtidige migrationspolitikker i Den Europæiske Union (EU). Den nye Kommission har sat en klar kurs med sin gennemførelsesplan for den nye pagt om migration og asyl, men skiftende omstændigheder truer med at dreje det politiske fokus og ressourcerne i andre retninger. Tysklands forestående valg har føjet endnu et lag til den usikkerhed, som der også hersker omkring udfaldet af Assadregimets sammenbrud og krigens uforudsigelige gang i Ukraine. Der er stadig igangværende drøftelser om eksternaliseringsmodeller, men disse bestræbelser foregår ofte som

isolerede politiske manøvrer snarere end som led i en sammenhængende europæisk strategi. Samtidig bruges migration fortsat som våben ved den polske grænse til Belarus – en instrumentalisering, der i stigende grad medfører tilsidesættelse af EU-retten. I år skal det afgøres, om Den Europæiske Union er i stand til at følge en tilgang med øget tillid og hårdt tiltrængt fælles handling, eller om den vil blive ramt af yderligere fragmentering.

I maj 2024 hyldede mange europæiske politikere vedtagelsen af pagten som en historisk milepæl efter flere års vanskelige forhandlinger. I tiden op til valget til Europa-Parlamentet var denne aftale bevis på Unionens evne til at stå sammen og tage livtag med nogle af dens sværeste udfordringer. Pagtens mål drejede sig navnlig om at håndtere spændingerne vedrørende ansvar og solidaritet, afhjælpe indtrykket af en vedvarende migrationskrise og harmonisere forskellene mellem de enkelte medlemsstaters asylprocedurer. Selv om den nye ramme i vid udstrækning bygger på det eksisterende system, indebærer den strengere foranstaltninger såsom systematisk screening, forbedrede grænseprocedurer for asyl og tilbagesendelse samt undtagelser fra fælles regler i krisesituationer. Pagten sikrer også en større europæisering med obligatorisk solidaritet, styrkede roller for EU's institutioner og agenturer samt øget finansiering og tilsyn fra EU's side.

Denne styrkelse af EU's troværdighed, når det gælder om at forvalte migration som én blok, kan imidlertid blive kortvarig, hvis europæerne ikke gennemfører de nye regler senest i maj 2026. Denne stramme frist er særligt udfordrende, idet pagten kræver, at der oprettes et komplekst system, mobiliseres ressourcer samt rekrutteres og uddannes personale – især i de medlemsstater, som befinder sig i frontlinjen. Selv om medlemsstaterne har udarbejdet nationale handlingsplaner, er en stor del af arbejdet blevet udført bag lukkede døre uden politisk kommunikation. Denne kløft udgør en stigende risiko, da politisk styring er afgørende for at opretholde den skrøbelige balance på EU-plan.

Desuden kræver gennemførelsen af det nye system, at der dannes koalitioner blandt interessenterne. De nationale asylmyndigheder er vigtige aktører, når det kommer til at omsætte komplekse lovtekster til praktiske rammer. I den sammenhæng spiller EU-agenturerne – navnlig EU's Asylagentur – allerede en helt central rolle. Lige så vigtigt er det at inddrage ikke-statslige organisationer for bl.a. at nyde godt af deres ekspertise og sikre adgang til juridisk rådgivning og tilsyn med de nye procedurer. For at understøtte disse bestræbelser er der behov for mere samarbejdsbaserede tilgange, herunder regelmæssige høringer, stabile informationsudvekslingsmekanismer og operationelle taskforcer, der mødes jævnligt.

I mellemtiden har man i høj grad rettet fokus mod eksternaliseringsstrategier, som i stadig flere europæiske hovedstæder betragtes som løsninger på EU's migrationsudfordringer. Aftalen mellem Italien og Albanien har rejst en lang række debatter om denne aftales potentiale til at styre blandede migrationsstrømme bedre, hvilket har gjort Giorgia Meloni til en førende figur i hele Europa på dette område. Den har imidlertid endnu ikke ført til nogen resultater og er fortsat en bilateral aftale, hvilket udelukker bidrag fra andre europæiske partnere. Sideløbende hermed er andre regeringer ved at udvikle andre alternative modeller såsom tilbagesendelsescentre og måder, hvorpå disse kan integreres i en EU-dækkende tilgang.

Netop tilbagesendelse kommer til at stå i centrum for den politiske debat i de kommende måneder. En del af pagten beror således på hurtigere tilbagesendelse, navnlig af personer, der gennemgår grænseprocedurer i frontlinjestater. Kommissionen og medlemsstaterne agter at tage hånd om dette presserende spørgsmål samtidig med at give plads til forsøg med tilbagesendelsescentre, og der forventes at komme forslag til revision af tilbagesendelsesdirektivet i marts. Med tanke på den korte tidsplan er der risiko for, at europæerne ikke når at reflektere tilstrækkeligt over de indhøstede praktiske erfaringer, også selv om der i

løbet af det seneste årti er gjort fremskridt på områder såsom opsøgende arbejde, rådgivning, støtte til reintegration samt gensidig læring på EU-plan. I sin eksperimenteren med eksternaliseringsmodeller skal Europa også passe på ikke at skade sine forbindelser med oprindelseslandene og svække sin stilling generelt.

At udføre denne svære balanceakt i et usædvanligt usikkert miljø gør gennemførelsen af pagten til prøvesten, ikke kun for migrationsstyring, men også for det bredere EU-projekt. Navnlig situationen ved den polske grænse tydeliggør de specifikke vanskeligheder med at efterleve bindende regler under pres fra en fjendtlig nabo. For så vidt angår Syrien og Ukraine, er de europæiske hovedstæder nødt til at være forberedt på uforudsete hændelser. I det kommende år vil det være af afgørende betydning at fremme et stærkt lederskab på EU-plan for at gennemføre nye regler og fortsat udforske innovationer, som er i tråd med, og som styrker en fælles tilgang. Dette indebærer, at indsatsen skal koncentreres om at opbygge robuste partnerskaber med prioriterede lande og undgå, at ressourcerne omdirigeres til politiske manøvrer.

Camille Le Coz er vicedirektør ved Institute for Migration Policy Institute Europe, et Bruxelles-baseret forskningsinstitut, der arbejder med at gøre forvaltningen af indvandring samt integration af indvandrere og asylsystemer mere effektiv og skabe bedre betingelser for nyankomne, familier med indvandrerbaggrund samt modtagersamfund.

Copyright: Schotstek

Schotstek: Lige muligheder og større diversitet i ledende stillinger

Oprindelse og social baggrund må aldrig være en hindring for succes, skriver Evgi Sadegie, administrerende direktør for Schotstek, en organisation med base i Hamburg og Berlin, som fremmer lige muligheder og kulturel diversitet i erhvervslivet. Schotsteks enestående stipendieprogrammer støtter intelligente, ambitiøse og motiverede unge med migrantbaggrund på deres vej mod ledende stillinger inden for forskning og i erhvervslivet og samfundet. Ved at hjælpe dem med at opbygge stærke netværk og ruste dem med de rette færdigheder gør Schotstek det muligt for talentfulde studerende og unge fagfolk at udnytte deres fulde potentiale.

Af Evgi Sadegie

Tyskland er et kulturelt mangfoldigt land, men dette afspejles stadig næsten ikke i landets økonomiske, videnskabelige, kulturelle og politiske lederskab. Personer med migrantbaggrund oplever ofte hindringer, der forværrer de sociale uligheder, gør det vanskeligt at udnytte innovationspotentialet og underminerer den sociale samhørighed. Fordomme, ulige uddannelsesmuligheder og mangel på rollemodeller og netværk står i vejen for mange talentfulde menneskers karriereudvikling.

[Schotstek](#) blev stiftet i 2013 af Sigrud Berenberg og venner. Sigrud Berenberg er advokat og har i mange år arbejdet indgående på at fremme social retfærdighed og diversitet. Sammen med ligesindede har hun stiftet Schotstek, der specifikt baner vejen til lederstillinger for intelligente, ambitiøse og motiverede unge med migrantbaggrund. Hun har slået et slag for dygtige stipendiater, som vil blive fremtidige indflydelsesrige personer og beslutningstagere. Sigrud Berenberg kørte i mange år programmet på helt frivillig bases.

Schotstek er en almennyttig virksomhed, der støttes gennem donationer og fælles initiativer med andre virksomheder. Programmet nyder stor støtte blandt et netværk af partnere, rådgivende organer og venner – som alle er højtstående beslutningstagere fra en bred vifte sektorer og kulturer. Det er især værd at nævne, at tre af de syv partnere samt den nuværende administrerende direktør selv er tidligere deltagere i Schotstek-programmet. Dette viser, hvordan Schotstek-programmet i stigende grad giver ansvar videre til de talenter, det støtter, og dermed har en varig indvirkning.

Schotstek yder enestående støtte til studerende og unge fagfolk gennem to parallelle programmer. Hvert år får op til 25 studerende i Hamburg og op til 20 unge fagfolk i Hamburg og Berlin adgang til programmet. Efter et toårigt obligatorisk forløb forbliver deltagerne i netværket og kan deltage i arrangementer.

Kernen i Schotstek-programmet er opbygning af stærke netværk: mange unge med migrantbaggrund har ikke adgang til de faglige og sociale forbindelser, der er afgørende for karrieremulighederne. Schotstek sætter dem i kontakt med tidligere deltagere, rådgivende organer og eksperter fra erhvervslivet, den videnskabelige verden, den politiske verden, kulturlivet og samfundet. Regelmæssige arrangementer såsom temaaftner og debatter med fremstående personer fremmer udveksling og udvider deltagerens horisont. Disse forbindelser åbner karrieremuligheder og skaber et fællesskab, der muliggør langsigtet støtte og gensidig succes. Tidligere deltagere spiller nu en central rolle ved at dele deres viden og netværk og løbende udvide Schotstek-programmets rækkevidde.

Schotstek tilbyder workshopper og coaching, der specifikt forbereder deltagerne til lederstillinger. Kurser styrker nøglekompetencer såsom kommunikationsfærdigheder, selvtillid og lederevner. Deltagerne får også personlig støtte gennem mentorordninger. De sættes desuden i kontakt med erfarne fagfolk og ledere, som kan give værdifuld indsigt i den professionelle verden, støtte dem i deres karriereplanlægning og hjælpe dem med at håndtere faglige udfordringer. Mentorerne fungerer som rollemodeller og opmuntrer deltagerne til at forfølge deres karrieremæssige mål og overvinde hindringer.

Et andet særtræk ved Schotstek-programmet er fremme af kulturel deltagelse. Deltagerne besøger museer, teatre, operahuse, gallerier og andre kulturinstitutioner. Det styrker deres kulturelle dannelse, deres personlige udvikling og deres identifikation med deres hjembyer. Disse erfaringer udvider stipendiaternes udsyn og fremmer en følelse af at høre til.

Schotstek arbejder på at fremme mangfoldighed på ledelsesniveau. Oprindelse og social baggrund bør ikke længere være en hindring for succes. Siden sin etablering har Schotstek allerede støttet hundredvis af unge, hvoraf over 240 deltagere og tidligere deltagere fortsat er aktive. Mange er involveret i de tidligere deltageres rådgivende udvalg, er ambassadører, støtter arbejdet på de sociale medier eller deler deres erfaringer som buddies eller mentorer. Alle, der har haft et Schotstek-stipendiat, forbliver en fast del af netværket – hvilket er en model, der muliggør varig succes. Udvidelsen af programmet til Berlin i 2023 viser, at Schotstek-konceptet også kan gennemføres med succes i andre byer.

Schotstek er mere end et støtteprogram – det er en bevægelse, der på imponerende vis viser, hvordan man kan fremme og synliggøre velfungerende mangfoldighed. Schotstek åbner og skaber muligheder, der rækker

ud over den enkeltes succes, og er et eksempel på, hvordan Tyskland fuldt ud kan udnytte sit potentiale som et land med stor indvandring. Programmet fremmer enestående talenter og fjerner hindringer og spiller dermed en vigtig rolle i udformningen af et mere retfærdigt og fremtidssikret samfund, hvilket er helt afgørende i en globaliseret verden.

Evgi Sadegie, som har en mastergrad i tyrkiske studier, er administrerende direktør for Schotstek gGmbH og deltog selv i programmet i 2014. Forud for sin nuværende rolle stod hun i spidsen for mentorprojektet "Yoldaş" i Hamburg Civic Foundation, som støtter børn fra tyrkisktalende socioøkonomisk dårligt stillede familier. I den forbindelse gjorde hun en indsats for lige muligheder i en anden vigtig ende af ligestillingspektret. Med sin store erfaring med projektledelse, navnlig inden for mentorordninger og interkulturelt samarbejde, er hun aktivt engageret i at fremme diversitet og integration i samfundet.

Copyright: Almir Hoxhaj

Albanere ingen adgang: En immigrants beretning om udfordringer, tilpasning og håb

Almir Hoxhaj, albansk indvandrer i Grækenland, taler nu græsk lige så godt som sit modersmål. Efter mere end 30 år i Grækenland føler han sig som en del af landet, men det har ikke været let at indpasse sig i det græske samfund, hvor ordet "albaner" endda er et skældsord. Dette er hans personlige fortælling.

Jeg er født i en lille landsby i regionen Avlonas, hvor jeg boede, indtil jeg fyldte 12. Min familie flyttede til Tirana, men i 1997 tog jeg den svære beslutning at jagte en bedre fremtid i Grækenland. Dengang, efter at grænserne var blevet åbnet, var det almindeligt, at albanere søgte sikkerhed i Grækenland, sikkert fordi landegrænserne gjorde det nemmere. Jeg krydsede grænsen 18 gange til fods. Jeg var nemlig bange for havet. Jeg mindes min sidste femdages vandring til Veroia, hvor jeg på trods af den konstante regn var utroligt tørstig. Da jeg endelig fik et fyldt glas vand i hånden, var det ikke nok til at stille min tørst. Sådan startede

mit liv i Grækenland. Med et fyldt glas vand i hånden.

Min første kontakt med landet fandt sted, da jeg som 15-årig i al hemmelighed krydsede grænsen for første gang med nogle venner. Det faldt os overhovedet ikke ind, at vi gjorde noget ulovligt. Hvis jeg kunne have fløjet til Grækenland, ville jeg have gjort det. Jeg var meget tiltrukket af Grækenland og dets sprog, mytologi og historie. Om sommeren arbejdede jeg hårdt i et forsøg på at hjælpe min familie. Min endelige flytning til Grækenland var fuld af udfordringer: manglende retssikkerhed samt racisme og integrationsproblemer. Jeg husker tydeligt en hændelse helt i begyndelsen. Som illegal, uden forsikring og uden kendskab til sproget, stod jeg pludselig med en brækket tand. Min eneste mulighed var at trække den ud selv foran et spejl med en tang fra min arbejdsplads - og med munden fuld af blod.

Det var ikke let at indpasse sig i det græske samfund. Som førstegenerationsindvandrer følte jeg mig som udlænding - som om jeg hele tiden havde blod i munden. Jeg var der ulovligt og var derfor bange for at gå mig en tur eller gå ind et sted og tage mig en kop kaffe. Jeg blev udsat for mange former for racisme overalt, hvor jeg kom. En far truede sit lille barn med, at han ville få albaneren til at spise ham, hvis han ikke kunne

tie stille. Jeg blev nægtet adgang til caféer, klubber og andre steder. I starten af min tid i Grækenland blev jeg endda flere steder mødt af et skilt med teksten "albanere ingen adgang". De kaldte os beskidte, fordi vi tilhørte en anden religion. Forholdet mellem grækere og albanere er bedre nu, selv om der stadig findes stereotyper. Ordet "albaner" er sågar et skældsord i Grækenland. Der fandtes racisme, og det gør der stadig, men nu i en mildere udgave. Tiderne har ændret sig. Ikke desto mindre forekommer der stadig racisme, som forstærkes af faktorer som dårlig økonomi og manglende uddannelse.

Fordomme og forskelsbehandling er dybt rodfastede og danner tit grobund for ekstreme politiske og sociale mønstre, som breder sig og endda når helt til Europa-Parlamentet. Det er trist! Selv om tingene er blevet bedre, er det stadig virkeligheden i dag. Der er dog håb for de yngre generationer. Det vil være lettere for vores børn at blive helt accepteret. Det gælder også min 12-årige datter.

I dag, hvor jeg arbejder som byggeentreprenør, tænker jeg tilbage på det hele med blandede følelser. Problemerne med at indpasse sig og den manglende accept, jeg oplevede, var en daglig realitet. Men disse udfordringer gav mig også en dybere forståelse af livet og betydningen af integration.

Albanien vil altid være en del af mig. Jeg husker tydeligt årene med det kommunistiske styre. Det var en tid præget af paranoia, frygt, usikkerhed og ekstrem fattigdom. Styrets fald kom som en lettelse, men også med nye problemer såsom arbejdsløshed og kriminalitet. Det, jeg oplevede dengang, har været med til at forme mig. Det har lært mig at sætte pris på den stabilitet og frihed, jeg har fundet i Grækenland.

Personligt føler jeg mig knyttet til Grækenland. Selv om mit hjerte er i min landsby i Albanien, er mit liv her. Mit græske er lige så godt som mit modersmål. Mine erfaringer, kampe og succeser har gjort, at jeg føler mig som en del af dette land. Jeg håber, at grækerne med tiden vil acceptere os helt og anerkende vores bidrag til samfundet.

Migration er en prøvelse fuld af udfordringer, men også muligheder, og som albansk migrant i Grækenland var der ingen vej udenom. Min beretning er derfor fuld af udfordringer, tilpasning og håb.

I de kommende år ser jeg fortsat mig selv leve i Grækenland, der er mit hjem, og Albanien som ligeværdigt medlem af Den Europæiske Union. Den er det nye hjemland for os alle.

Almir Hoxhaj er 47 år gammel. Han bor og arbejder i Tripoli, en lille by på den græske halvø Peloponnes. Han har en 12-årig datter. Hans yndlingsby er Berlin. Han taler og skriver flydende græsk og har oversat bogen "The Saga of the Stars of Dawn" [Το έπος των άστρων της Αυγής] af den albanske forfatter Rudi Erebara til græsk. Bogen blev tildelt EU's litteraturpris i 2017 og beskriver det albanske folks tragedie i det 20. århundrede. Selv om historien foregår i sidste århundrede, er totalitarismens, fascismens og irrationalismens væsen desværre noget, der stadig kommer til udtryk i dag, omend i en mere "moderne" udgave.

Redaktør

Ewa Haczyk-Plumley (editor-in-chief)
Laura Lui (ll)

Bidragydere til denne udgave

Christian Weger (cw)
Daniela Vincenti (dv)
Ewa Haczyk-Plumley (ehp)
Giorgia Battiato (gb)
Jasmin Kloetzing (jk)
Katerina Serifi (ks)
Laura Lui (ll)
Leonardo Pavan (lp)
Marco Pezzani (mp)
Margarita Gavanias (mg)
Margarida Reis (mr)
Millie Tsoumani (mt)
Pablo Ribera Paya (prp)
Thomas Kersten (tk)

Koordinering

Agata Berdys (ab)
Giorgia Battiato (gb)

Adresse

European Economic and Social Committee
Jacques Delors Building,
99 Rue Belliard,
B-1040 Brussels, Belgium
Tel. (+32 2) 546.94.76
Email: eescinfo@eesc.europa.eu

EESC info is published nine times a year during EESC plenary sessions. EESC info is available in 24 languages
EESC info is not an official record of the EESC's proceedings; for this, please refer to the Official Journal of the European Union or to the Committee's other publications.
Reproduction permitted if EESC info is mentioned as the source and a link is sent to the editor.

01/2025